

Η
ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΟΣΜΑΝ ΒΕΗ,

συγγραφέως «τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀβδουλ-
Ἀζίζ».

ΕΚΔΩΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τιμᾶται 30 καπικίων.

Τιμᾶται

ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Οὐλριχ καὶ Σουλτσε.

Η
ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΟΣΜΑΝ ΒΕΗ,

συγγραφέως «τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀβδούλ-
Ἀζίζ».

Τιμᾶται 30 καπικίων.

ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Οὐλριχ καὶ Σουλτσε.

Дозволено цензурою. Одесса, 27-го Іюля 1874 года.

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

Κατ' ἀναλλοίωτον φυσικὸν νόμον πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀγωνίζονται νὰ βαλτιώσωσι τὴν ἑαυτῶν κατάστασιν πρὸς βλάβην τῶν ἄλλων. Ἐκ τούτου ἄρα οἱ ἀνταγωνισμοὶ καὶ οἱ πόλεμοι, οὓς ἀναλαμβάνουσι οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπερβάλλωνται οἱ μὲν τοὺς δὲ, καὶ ὅπως κατακτῶσιν ἀλλήλους.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ποιοῦνται κατακτήσεις, βασίζεται ἐπὶ ἀρχῶν, αἵτινες ποικίλλουσιν ἀναλόγως τῆς γεωγραφικῆς θέσεως, τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ κατακτῶντος λαοῦ. Αἱ δὲ ἀρχαί, αἱ συνιστῶσαι τὴν βάσιν τοῦ ἔργου τῆς κατακτήσεως, εἰσὶ τριῶν εἰδῶν,

α. Ἡ ἀρχὴ τῆς ὑλικῆς δυνάμεως,

β. Ἡ θεοκρατικὴ ἀρχὴ, ἥς ἡ ἐνέργεια καθυποτάσσει τὰ πλήθη εἰς θρησκευτικὴν πίστιν.

γ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ συμφέροντος, ἥτις ὑποδουλοῖ τοὺς λαοὺς δυνάμει τῆς οἰκονομικῆς πιέσεως.

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἀρχῶν αἱ δύο εἰσὶ καλῶς

ἐγνωσμένοι, διότι ἡ ἱστορία τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, ὡς καὶ ἡ τῆς Παποσύνης, τῆς Ῥωσσίας καὶ Γερμανίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ ἀπεικονίσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τούτων. Τῷ ὄντι αἱ ἀρχαὶ αὗται παρήγαγον κράτη, ἅπερ διὰ τῶν ὑλικῶν καὶ φυσικῶν αὐτῶν μέσων ἵδρυσαν τὴν ἰδίαν ὑπεροχὴν καὶ ἐλαμπρύνθησαν ὑπὸ τοῦ φωτὸς τοῦ ἑαυτῶν πολιτισμοῦ.

Αἱ κατακτήσεις ὁμῶς τῆς τρίτης κατηγορίας, δηλαδή αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος, παριστῶσι φαινόμενον εἰδικὸν ὅλως καὶ μοναδικόν.

Τὸ συμφέρον ἀντικαθιστᾷ εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας εἴτε τὴν ὑλικὴν ἀρχὴν, εἴτε τὴν θρησκευτικὴν πίστιν καὶ γίνεται ταυτοχρόνως ἡ βᾶσις καὶ ἡ κινουσα ἀρχὴ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς κατακτήσεως. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐστὶ καθ' ἑαυτὴν ἰσχυροτέρα τῶν ἄλλων, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς. Ἀρχὴ στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπάρξεως, ἐπὶ τοῦ στοιχείου αὐτῆς τῆς ζωῆς, ἐστὶν ἀρχὴ γενικὴ καὶ αἰωνία, εἰς ἣν ὑποτασσόμεθα πάντες. Τὸ συμφέρον ἀποτελεῖ τῷ ὄντι κέντρον, εἰς ὃ συμπέπτουσιν αἱ ἀνθρώπιναι τάσεις καὶ ὀρέξεις, ἡ δὲ κατοχὴ αὐτοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν.

Ἡ κατάκτησις ἡ ἐριδομένη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος, δὲν ἔνε ὁ θρίαμβος τῆς δυνάμεως ἐπὶ τῆς ἀδυναμίας, οὐδὲ τῆς μαθήσεως ἐπὶ τῆς ἀμαθείας, ἀλλ' ὁ θρίαμβος τοῦ δόλου ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ

ῥαστώνης. Τὸ συμφέρον ἀγωνίζεται παντὶ σθένει νὰ ἀπορρόφησῃ τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως καὶ τὰ πλούτη τῶν λαῶν, ἐπὶ τέλους δὲ καθυποτάσσει καὶ αὐτοὺς τούτους εἰς τὴν θέλησιν τοῦ κατακτητοῦ.

Ἐν τῷ δοκιμίῳ λοιπὸν τούτῳ σκοπὸν ἔχω νὰ πραγματευθῶ περὶ κατακτήσεων τοιαύτης φύσεως, ὅπως καταστήσω ἐπιφανέστερα τὸ ὕψος τῆς Ἰουδαϊκῆς ἰσχύος, καὶ τὴν θαυμασίαν ἀνάπτυξιν, εἰς ἣν ἔφθασεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ὑμῶν.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρῶτοι πάντων οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεκάλυψαν τὴν ὀφθαλμοφανῆ ἰσχὺν τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος. Ὅπωςδὴποτε αὐτοὶ μόνοι ἡδυνήθησαν νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὴν ὡς μέσον κατακτητικόν. Μελετῶντες τὴν ἱστορίαν ἐκπληττόμεθα βλέποντες ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐποιοῦντο χρῆσιν τῆς ἀρχῆς ταύτης ὡς ὅπλου, ὅπως ἀντιπαλαίωσι κατὰ τῶν ἄλλων φυλῶν, καὶ ὡς βάσεως, ἐφ' ἧς ὕψωσαν, τὸ θρησκευτικὸν, κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν αὐτῶν ἱερίωμα.

Τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ κατορθοῦμεν νὰ μάθωμεν σπουδάζοντες ἐπισταμένως τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ καταγινόμενος εἰς τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ἀντλήῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ἑαυτοῦ πληροφορίας ἐκ τῶν διηγήσεων, αἷς εὐηρεστήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ ματαδῶσιν ἡμῖν. Διότι ἔνε δῆλον ὅτι εἰ οἱ Φιλισταῖοι, οἱ Φαραῶ καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντίοι κατέλειπον ἡμῖν ἰδίας πραγματείας, ἡ ἱστορία

τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ Κυρίου λαοῦ ἤθελεν εἶναι πολὺ διάφορος τῆς γνωστῆς ἡμῖν σήμερον.

Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχοντος τούτου, φιλοσοφική τις ἀνάλυσις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀρκεῖ ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν ἐπακριβῶς τὰ κατορθώματα τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ.

ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

Οἱ Ἰουδαῖοι οὐδὲν ἄλλο ἦσαν τὸ πάλαι ἢ Ἀραβικὴ τις φυλὴ, ζῶσα διὰ τῆς λείας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. Ἡ Παλαιὰ ὅμως Γραφὴ οὐδὲν τοιοῦτον ὑπαινίττεται. Ἐν τούτοις αἱ Ἀραβικαὶ παραδόσεις καὶ ἰδίως τὸ Κοράνιον βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Ἀβραάμ (Ibrahim-Allahi-selam) ἦτο πατριάρχης Ἀραψ ζῶν ἐν Ἀραβίᾳ (Hiddjaz) μετὰ τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καὶ θεμελιώσας τὸν ἱερὸν Κιάβεη, τὸν ναὸν δηλαδὴ τῆς Μέκκας, ὅστις ὑπῆρξεν ἀείποπε ἢ ἔδρα τῆς μονοθεϊκῆς πίστεως, ἐνθα ἐλάτρευσαν καὶ ἔτι λατρεύουσι τὸν θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσμαὴλ καὶ τοῦ Ἰσαάκ.

Ἀγνώστον ποῖα περιστάσεις ἠνάγκασαν τὸν Ἀβραάμ καὶ τὴν φυλὴν αὐτοῦ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀραβίαν, οὐδεμίᾳ ὅμως ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀπεφάσισαν νὰ μεταναστεύσωσι ποθοῦντες τὴν βελτίωσιν τῆς ἑαυτῶν καταστάσεως. Ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη τοσούτῳ μᾶλλον ἐστι παραδεκτέα, ὅσῳ ἡ αὐτὴ ἐπιθυμία παρώτρυνε πάντοτε τοὺς νομαδικοὺς λαοὺς νὰ ἐπιπίστῳσι κατὰ τῶν ὁμόρων τῇ Ἀραβικῇ Χερσονήσῳ χωρᾶν.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

Οἱ Ἰσραῆλ ἐπροικίσθησαν ὑπὸ τῆς φύσεως ὑπὸ διανοητικῶν προτερημάτων, κατὰ πολὺ ὑπερβαλλόντων τὰ τῶν ἄλλων φυλῶν. Τὰ δὲ διανοητικὰ ταῦτα χαρακτηριζομένη τῶν Ἰσραῆλ εἰσὶ τὰ ἑξῆς, α', δύναμις ἀντιληπτική, ἀψηφοῦσα τὸ μυστήριον καὶ τὴν ἀπόστασιν. β', εὐκολία ταχείας καὶ ἀκαριαίας ἀντιλήψεως. γ', ψυχὴ φλογερὰ καὶ ὀρμητικὴ, καὶ τέλος λεπτότης καὶ πανουργία ἀπαράμιλλοι.

Τὰ διανοητικὰ ταῦτα προτερήματα, κτῆμα ἐν γένει τῶν Ἰσραῆλ, ἔπρεπεν ἐν μέρει νὰ ἀνήκωσι καὶ τοῖς Ἰουδαίοις, οἵτινες ὁμῶς συγκατέμειξαν εἰς ταῦτα καὶ τινὰς ἄλλας ιδιότητας ἐπωφελεῖς εἰς ἑαυτούς. Οὕτω λοιπὸν ὁ Ἰσραῆλ, καίτοι ὀρμητικὸς, στερεῖται ἐπιμονῆς, τοῦναντίον δὲ ὁ Ἰουδαῖος εἰς τὴν σφοδρότητα τοῦ χαρακτηῖρος συνενοῖ τοιαύτην ἐπιμονήν, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ Ἰουδαῖος οὐδέποτε ὑποχωρεῖ, οὐδὲ γνωρίζει τί ἐστὶ τὸ ἀμνημονεῖν καὶ συγχωρεῖν.

Ἄλλη διαφορὰ, παρατηρουμένη ἐν τῷ χαρακτηρὶ τῶν δύο τούτων νύκτων τῆς ἐρήμου, ἐστὶν ὅτι οἱ Ἰσραῆλ κλίνουσι πρὸς τὸ ἰδανικὸν καὶ ἀφηρημένον, ἐνῶ οἱ Ἰουδαῖοι εἰσιν οὐσιωδῶς ἱλικοὶ καὶ πρακτικοί. Ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης τοῦ χαρακτηῖρος προκύπτει ὅτι, ἐνῶ οἱ Ἰσραῆλ αἰσθάνονται θανμασμὸν Πλατωνικὸν διὰ τὸ ὠραῖον, ὁ Ἰουδαῖος οὐδὲν ἄλλο βλέπει ἐν τῷ ὠραίῳ ἢ τὸ ὠφέλιμον. Ἀνατὸν ὁ Ἰουδαῖος ἰδὼν ἄνθρωπον ἢ ἀντι-

κείμενον καλὸν νὰ θαυμάσῃ αὐτό. Ἄλλ' πρῶτιστα πάντων θέλει εἰπεῖν καθ' ἑαυτὸν, τί ἄρα γε δύναται τοῦτο νὰ μοὶ ἀποφέρῃ.

Ἡ ἀπληστία ἐστὶ πάθος συμφυές τῷ χαρακτῆρι τοῦ Ἰουδαίου, εἰς ἣν ἐπομένως ὑπῆκει οὗτος κατὰ φυσικὴν ὁρμήν. Ἡ πρὸς τὸ κέρδος κλίσις ἐστὶ τοσοῦτον βαθέως ἐρριζωμένη ἐν τῷ ὁργανισμῷ αὐτοῦ, ὥστε καταπνίγει ἐν αὐτῷ πᾶν ἄλλο αἶσθημα, πᾶν ἄλλο πάθος. Ὁ Ἰουδαῖος δὲν γρωρίζει, λόγον χάριν, τί ἐστι φιλοτιμία ἂν προσβάλῃς αὐτὸν, οὐδαμῶς μέλει αὐτῷ· ἂν ἀρπάξῃς ἀπὸ αὐτοῦ ὀβολὸν ἓνα, ὁρμήσει κατὰ σοῦ ὡς τίγρις. Ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ βίου αὐτοῦ ἐστὶ το κέρδος, πᾶν ἄρα τὸ μὴ τεῖνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτόν ἐστι κατ' αὐτὸν ἀνάξιον μερίμνης.

Ἡ ἀχαλίνωτος αὕτη ἀπληστία τίθησι τὸν Ἰουδαῖον εἰς ἀδιάκοπον ἀνταγωνισμόν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, καθ' ὧν μάχεται ἀνενδότως. Ἡ δὲ λύσσα αὕτη ποιεῖ τὸν Ἰουδαῖον νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ ἄνθρωποι δι' οὐδὲν ἄλλο ἐγεννήθησαν ἢ ἵνα ἀπατῶσι καὶ κατατρώγωσιν ἀλλήλους. Καὶ ἐν τῇ ἀλληλομαχίᾳ ταύτῃ πρέπει, κατ' αὐτὸν, οἱ πανουργότεροι καὶ ἀρπακτικώτεροι, νὰ καταβροχθίσωσιν ἐπὶ τέλους τοὺς ἄλλους.

Ἄλλως τε τὸ ἀξίωμα τοῦ διηγεκοῦς ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἰδέα ἔμφυτος τῷ πνεύματι τῶν Ἀράβων, διότι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ἐν ταῖς διδασκαλίαις τοῦ Ταλμουθ καὶ τοῦ Κορανίου, ἅτινα βιβλία οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ πλούσιαι συλλογαὶ ἰδεῶν καὶ παραδόσεων Σημιτικῶν. Καίτοι δὲ

οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἰσιν ἐντελῶς σύμφωνοι κατὰ τοῦτο, ὁ τρόπος ὅμως καθ' ὃν ἀσκοῦσι τὸ δόγμα τοῦτο δὲν ἔνε ὅλως διόλου ὁ αὐτός. Οὕτως ὁ Ἀραψ, ὅστις ἔνε ἱπποτικός, διαγράφει γραμμὴν τινα ὀρθο-
τικὴν μεταξὺ τῆς τοῦ πολέμου καὶ εἰρήνης καταστάσεως, ἐνῶ ὁ Ἰουδαῖος δὲν γνωρίζει ποσῶς ἀνακωχὴν, καὶ ὑποστηρίζει τὸν ἀγῶνα ἄνευ διακοπῆς.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ.

Παρ' ἔθνονες πεπρoικισμένον προτερήμασι τοσοῦτον ἐκτάκτοις ἐπόμενον ἦτο νὰ προσδοκᾷ τις καὶ θαύματα. Ἀλλὰ τὸ μέγιστον τῶν θαυμάτων, ὅπερ διεπράξατο ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς συνίσταται, βεβαίως εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἀνακάλυψιν τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος, τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ὡς δεσμοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ καὶ ὡς ἀργάνου κατακτητικοῦ. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῆς βαθμιαίας ἀναπτύξεως τῶν προσόντων τοῦ λαοῦ τούτου. Ἐν ταῖς μετὰ τῶν γειτόνων φυλῶν σχέσεσιν αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι παρετήρησαν τὰς ἐξῆς οἰκονομικὰς ἀληθείας,

«Ὅτι οὐχὶ οἱ κτώμενοι, ἀλλ' οἱ φειδόμενοι γίνονται πλούσιοι».

«Ὅτι οἱ φειδωλοὶ κατορθοῦσι νὰ κρατῶσι τῶν ἀσώτων».

Παρετήρησαν ὡσαύτως ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀποδίδουσιν ἐν γένει μικρὰν ἀξίαν εἰς τὸ ἤδη κατεχόμενον· διότι ἡ ἐπιθυμία τοῦ κτᾶσθαι τὸ μῆπω κεκτημένον ἀπο-

στρέφει τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ εὐρισκομένου ἤδη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Ἐκ τῶν φαινομένων τούτων οἱ Ἰουδαῖοι ἐξήγαγον ἀξιώματα, ἅπερ ἐχρησίμευσαν κατόπιν ὡς βάσις του ἐμπορικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ αὐτῶν συστήματος.

Ἰδόντες οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι αἱ πρῶται αὐτῶν ἀπόπειραι ἐστέρθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἐφρόντισαν νὰ εὐρύνωσι τὸν κύκλον τῆς ἑαυτῶν ἐνεργείας διὰ μεταναστεύσεων εἰς χώρας πλουσίας καὶ εὐφόρους, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν ἴδιον τόπον, τὴν Ἀραβίαν.

Πρέπει δὲ νὰ ὑποθῶμεν ὅτι πρὶν ἐπιληφθῶσι τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ὁ Ἀβραάμ καὶ ἡ φυλὴ αὐτοῦ παρέδχθησαν σχέδιον, συνάδον πρὸς τὰς φυσικὰς αὐτῶν ὁρμὰς καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν ἀνελάμβανον.

Τὸ δὲ σχέδιον τῶν ἐπιδρομέων τούτων σκοπὸν εἶχε τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ τε χρυσίου καὶ τῶν κειμηλίων τῇν χώρας, εἰς ἣν ἐγίνετο ἡ εἰσβολή, ἐνῶ εἰς τοὺς οἱ κοῦντας αὐτὴν ἐχαρίζοντο ἡ ζωὴ καὶ τὰ ἀκίνητα αὐτῶν κτήματα.

«Ἀραξώμεθα, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, τοῦ χρυσίου τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, πειραθῶμεν καταλαβεῖν τοὺς κορποὺς τῆς ἐργασίας ἐκείνων, καὶ τότε στέργομεν νὰ ἀφῶμεν αὐτοῖς τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν. Κατορθώσαντες νὰ ἀπορρόφήσωμεν τὰ πλοῦτη αὐτῶν, ἡμεῖς μὲν ἐσόμεθα οἱ κύριοι, αὐτοὶ δὲ οἱ δοῦλοι».

Διὰ τῆς παραδοχῆς τοιούτου σχεδίου οἱ Ἰουδαῖοι παρέσχον δεῖγμα ἐξόχου εὐφυΐας· διότι οὕτω ἀπέρρι-

πτον τὰς διαφορούς κατακτητικὰς ἀρχὰς, οἷς οἱ πρό αὐτῶν ἠκολούθησαν, καὶ ἐνεκαινιάζον νέαν ἀρχήν, τὴν τοῦ συμφέροντος ὑπὸ σχῆμα καθαρόν καὶ ἀπλοῦν, τὴν τοῦ συμφέροντος, δηλονότι τοῦ ἀπηλλαγμένου τῆς βοη-
θείας τῆς ὑλικῆς δυνάμεως ἢ τῆς Θεοκρατίας.

Νῦν μέλλομεν ἰδεῖν τίνι τρόπῳ ἡ ἀρχὴ αὕτη, ὥπλι-
σμένη ὑπὸ τοῦ δόλου καὶ τῆς δραστηριότητος προσε-
ποιήσατο τοῖς Ἰουδαίοις λαμπροὺς θριάμβους κατὰ
τὴν πρώτην περίοδον τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, καὶ τὴν
κατάκτησιν τοῦ κόσμου κατὰ τὸν δέκατον ἔννατον αἰῶνα.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ.

Ἐξεληθόντες τῆς Ἀραβίας ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ λαὸς
αὐτοῦ διευθύνθησαν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἀλλ' ἡ ἐν
ταῦθα διαμονὴ αὐτῶν ὑπῆρξε βραχεῖα, διότι ἐδελεά-
σθησαν ἀμέσως ὑπὸ τῆς παροιμιώδους γονιμότητος τῆς
γῆς Χαναάν. Ἡ πρώτη αὕτη εἰρηνικὴ τῶν Ἰουδαίων
εἰσβολὴ ἀνταπεκρίθη θαυμασίως εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῶν.
Καὶ τῷ ὄντι ἀφοῦ ἄπαξ εἰσῆθον εἰς τὴν χώραν ταύτην
οἱ ἐπιδρομεῖς ἠδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν ἀνω-
μαλιῶν καὶ τῶν ἐμφυλίων πολέμων, αἵτινες ἐλυμαίνοντο
τοὺς λαοὺς τῆς Συρίας, ὅπως ἐπιθῶσι τὴν χεῖρα ἐπὶ
τοῦ πλούτου τῆς χώρας.

Μετά τινα ὅμως χρόνον βλέπομεν τὸν Ἀβραάμ καὶ
τὴν φυλὴν αὐτοῦ διευθυνομένους πρὸς τὴν Αἴγυπτον,
περίφημον καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας διὰ τὰ πλούτη καὶ
τὴν εὐφορίαν αὐτῆς. Οἱ Ἰουδαῖοι ἀποδίδουσι τὴν ὁπω-
σοῦν παράδοξον ταύτην ἐκδρομὴν εἰς τὴν σιτοδείαν,

ἥτις ἐμάστιξε σιτιμαίως τὴν Χαναάν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ σιτοδεία αὕτη οὐδὲν ἄλλο ἦτο πράγματι ἢ σφοδρὰ δίψα, ἣν οἱ Ἰουδαῖοι ἐζήτουν νὰ κορέσωσι, πίνοντες ἐκ τῆς πηγῆς τῶν θησανρῶν τοῦ Φαραώ.

Κατ' ἀρχὰς οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέτυχον ἐν τελῶς ἐν τῇ εἰς Αἴγυπτον ἀποδημίᾳ αὐτῶν, διότι ὀλίγος χρόνος ἤρκεσεν αὐτοῖς ὅπως συσσωρεύσωσι πλεῖστον χρυσὸν, ἄργυρον καὶ κτήνη ¹⁾. Πλὴν μετὰ μικρὸν ἡ ἀπληστία αὐτῶν τοσοῦτον ἠρέθισε τοὺς Αἰγυπτίους, ὥστε ὁ Φαραὼ ἀπεδίωξε τοὺς Αἰγυπτίους, πραφασιζόμενος τὴν κακὴν διαγωγὴν καὶ τὰς ῥαδιουργίας τῶν γυναικῶν τῆς Ἰουδαϊκῆς φυλῆς.

Ἐπανελθόντες οἱ Χουδαῖοι ἐξ Αἰγύπτου ἐπέπεσον μετὰ νέας μανίας κατὰ τῆς πλουσίας γῆς Χαναάν, καὶ ἐπλούτισαν πρὸς ζημίαν τῶν ἐγχωρίων.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΣΑΑΚ.

Ὁ Ἰσαάκ, παρομοίως τῷ Ἀβραάμ, προσεπάθησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς κατακτήσεως καὶ νὰ καταπύῃ τὰ πλούτη τῶν ἐντοπίων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐδιπλασίασε τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ καὶ ὑπῆγε ν' ἀποκαταστῇ εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων. Ὅπως δὲ κάλλιον ὑποκρύψῃ τοὺς ἑαυτοῦ σκοποὺς ἐθεώρησε καὶ πάλιν ἀναγκαῖον νὰ ποιήσῃται πρόφασιν τὸν λιμὸν, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατῴρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν χώραν ταύτην.

¹⁾ Γενέσεως, κεφ. ιγ', παράγρ. 2.—²⁾ Γενέσεως, κεφ. κς' παράγρ. 1.

Κατὰ πρῶτον ὁ βασιλεὺς τῶν Φιλισταίων Ἀβιμέλεχ ὑπεδέχθη τοὺς Ἰουδαίους ὡς φίλους, ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνε μετέπειτα νὰ μεταμεληθῇ καὶ ἐκδιώξῃ αὐτοὺς διότι αἱ ῥαδιουργίαι καὶ ἡ ἀρπακτικότης τοῦ λαοῦ τούτου ἔδειξαν αὐτὸν μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ μορφὴν τοῦ ἐπιδρομέως. Ὁ Ἀβιμέλεχ μετὰ τῆς ἀπλότητος τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐδαμῶς ὑπέκρυψε τὴν αἰτίαν, ἣτις παρεκίνητ' αὐτὸν νὰ ἀπαλλαχθῇ τῶν Ἰουδαίων, εἰπὼν αὐτοῖς ἔλευθέ-
ρω, «Εἶσθε ἰσχυρότεροι (ὅ ἐστι πλουσιώτεροι) ἡμῶν ¹⁾».

Πλὴν τούτου οἱ ὑπῆκοι αὐτοῦ ἦσαν τοσοῦτον παρωργισμένοι κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ὥστε ἤθελον κατα-
σφάζειν ἅπαντας, εἰ μὴ ἀπεφάσιζον οὔτοι νὰ ἐγκατα-
λείψωσι τὸν τόπον ²⁾.

Πρὶν προβῶ περαιτέρω ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ συνόψει θεωρῶ ὡς ἀξιοπαρατήρητα γεγονότα τινά, ἐπιφαινόμενα ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀλληλοδιαδόχων εἰσβολῶν καὶ ἐξώσεων τῶν Ἰουδαίων. Ἐπὶ τῶν γεγονότων τούτων ἰδίως θέλω ἐπιστήσκειν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ, διότι χρησιμεύου-
σιν εἰς τὸ νὰ ἀποκαλύψωσι τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ ἐπι-
τήδεια τεχνάσματα, δι' ὧν οἱ Ἰουδαῖοι κατώρθωσαν νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν οἰκονομικὴν κατάκτησιν.

Τὸ πρῶτον σημειώσεως ἄξιον γεγονός ἐστιν ἡ ὅλως ἰδιάζουσα φροντίς, ἣν κατέβαλον οἱ Ἰουδαῖοι ὅπως ἀποφύγωσιν ἔνοπλον ἀγῶνα μετὰ τῶν λαῶν, οὓς ἐπει-
ρῶντο νὰ κατακτήσωσιν. Διαρκούσης τῆς περιόδου ταύ-
της, αἱ ἐργασίαι αὐτῶν διετήρησαν χαρακτῆρα οὐσιωδῶς

¹⁾ Γενέσεως, κεφ. κζ' παράγρ. 16. — ²⁾ παράγρ. 20, 21 καὶ 27.

ἡθικόν, διότι ἡ ὑλικὴ δύναμις οὐδαμῶς ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. Ὁ δόλος ἦν τότε τὸ προσφελὲς αὐτοῖς ὅπλον· συνέφερε λοιπὸν τοῖς Ἰουδαίοις νὰ ἀποφεύγωσι τὴν αἱματοχυσίαν, τὸν ἐνοπλον ἀγῶνα, τὸν ἀποτελοῦντα τὴν ὑλικὴν ἀρχὴν, ἀντιθέτως δὲ ἔχοντα πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ συμφέροντος.

Τὸ δὲ ἕτερον γεγονὸς ἐστὶν ἡ θαναμάσιος εὐστοχία, ἣν ἀνέπτυσσον οἱ Ἰουδαῖοι ὅτε ὠπισθοχώρουν ἐκ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσέβαλλον. Οὐ μόνον κατῴρθουν νὰ συνεκομίζωσι τὴν ἑαυτῶν λείαν, ἀλλὰ προσεπάθουν νὰ κερδίσωσι καὶ ἡθικὴν νίκην κατὰ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν ἐπιρρίπτοντες ἐναντίων μὲν ἐκείνων ψόγον, ἑαυτοὺς δὲ παριστῶντες ὡς καταδιωκομένους. Ἡ πολιτικὴ αὕτη τῶν Ἰουδαίων ἐστὶ πράγματι ἀριστοῦργημα Μακιαβελισμοῦ, ὅπερ οὐδεμία φυλὴ, οὐδεμία αἵρεσις ἠδυνήθη ποτὲ νὰ ὑπερβῇ. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀποτελεῖ καὶ σήμερον ἔτι τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

Ἡ ἐπιθετικὴ κίνησις, ἣν ἐπεχείρησαν οἱ Ἰουδαῖοι κατὰ τῆς Αἰγύπτου συγκαιφαιλοῦται εἰς τὰ ἐξῆς ἀξιοπαρατήρητα γεγονότα.

Ἐμπροσθοφυλακὴ, συγκειμένη ἐξ Ἰουδαίων τυχοδιωκτῶν, ἀπῆλθε προσκοπήσουσα εἰς Αἴγυπτον, πρόφασιν ποιουμένη καὶ πάλιν τὸν λιμὸν, ὅπως εἰσδύσῃ εἰς τὴν χώραν. Τὸ σῶμα τοῦτο τῶν προσκόπων ἐπέτυχε θανάσιως εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ, διότι οὐ μόνον κατάρ-

θωσε νὰ πλουτίσῃ πρὸς βλάβην τῶν ἐγχωρίων, ἀλλ' ἡδυνήθη καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ ἀνύψωσις τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντι-
 βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ὑπῆρξε τὸ σύνθημα, ὅπερ
 ἀνήγγειλε τὴν ἐπιθετικὴν κίνησιν τοῦ Ἰακώβ καὶ ἀπάσης
 αὐτοῦ τῆς φυλῆς. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης οἱ Αἰγύ-
 πτιοι ἐγένοντο βορὰ τῶν Ἰουδαίων, λεηλατησάντων αὐ-
 τοὺς ὅπως ἤθελον ¹⁾. Ἡ ἀρπακτικότης ὅμως τῶν κα-
 τακτητῶν τούτων δὲν ἐβράδυνε νὰ προκαλέσῃ τὴν
 ἀντίστασιν τῶν ἰθαγενῶν, οἵτινες πολὺ βραδέως ἐνόησαν
 ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εἰσι μάστιξ κοινωνικὴ καὶ κίνδυνος
 πολιτικός ²⁾. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Φαραὼ ἔλαβε τότε
 μέτρα προστατευτικὰ καὶ περιορισμοῦ, καὶ ἀπεφάσισε
 μάλιστα νὰ ἐξώσῃ τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς χώρας. Ἀλλὰ
 τοιοῦτον μέτρον ἀντέταξε τοῖς Αἰγυπτίοις ζήτημα οἰ-
 κονομικὸν ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων. Ἡ ἐξωσις τῶν Ἰου-
 δαίων συνεπῆγεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν χρεωκοπίαν τοῦ
 τόπου. Ἐπρεπε λοιπὸν ν' ἀφῶσιν αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσι μετὰ
 τοῦ πλούτου, ὃν ἀπερρόφησαν, ἢ ἔδει νὰ στέρξωσι τὴν
 τελείαν καταστροφὴν τῆς Αἰγύπτου ὑπ' αὐτῶν;

Ἐνῷ ὁ ταλαίπωρος Φαραὼ ἐζήτην ν' ἀπαλλαχθῇ τοῦ
 φρικτοῦ τούτου διλήμματος, οἱ Ἰουδαῖοι δραξάμενοι
 ὅσων ἡδυνήθησαν πολυτίμων ἀντικειμένων ὥχοντο ἀπιόν-
 τες ἐξ Αἰγύπτου.

Καταδείξαντες τίνι τρόπῳ ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς ἤρξατο
 τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἐπιθέσεως πρὸς καθυπόταξιν

¹⁾ Γενέσ. κεφ. μη', παράγρ. 18.—²⁾ Ἐξόδου, κεφ. 1. παράγρ. 10.

τῶν ξένων ἐθνῶν μέλλομεν νῦν ἀκολουθήσειν αὐτῷ εἰς τὴν δευτέραν περίοδον τῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ.

Ἡ δευτέρα περίοδος παρουσιάζει πλήρη μετατροπὴν ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ. Καὶ τῷ ὄντι οἱ ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως εἰσαχθέντες νεωτερισμοὶ οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ ἐπίσημος ἀπάργησις τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἀνέτρεψε τὴν ζινοῦσαν ἀρχὴν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, τὴν ἀρχὴν τοῦ συμφέροντος, ἵνα ἀντ' αὐτοῦ ἀντικαταστήσῃ νέαν, σχηματισθεῖσαν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ δύο ἀρχῶν θεοκρατικῆς καὶ ὑλικῆς.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἦν ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιδράσεως, ἣτις ἐπῆλθεν ἐν τῷ πνεύματι τῶν ἰθυνόντων τὰς τύχας τοῦ περιουσίου λαοῦ. Οἱ ἅγιοι καὶ ἄξιοι οὗτοι ἄνδρες ἔφριττον βλέποντες ὅτι ἡ φυλὴ αὐτῶν ἐξεφανλίσθη τοσοῦτον ὥστε νὰ εὐχαριστῆται εἰς τὴν ἀλητείαν καὶ τοχογλυφίαν. Κατ' αὐτούς ἔθνος ἀντιποιοῦμενον τῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπεροχῆς, ὀφείλει νὰ εἰσέλθῃ εἰλικρινῶς καὶ τιμίως εἰς τὸ στάδιον, ὅπερ ἄγει εἰς τὴν εὐζωίαν καὶ τὸν πολιτισμόν, πρέπει νὰ θεωρῇ ὡς ἀνάξιον τοῦ ἑαυτοῦ προορισμοῦ ἀρχὴν ἄνανδρον, ἀρχὴν ἣτις ἀποκρηρύττει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λοιπῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν τούτοις ὁ θρίαμβος τῆς Μωσαϊκῆς ιδέας δὲν ἦτο δυνατόν ἄλλως νὰ στερεωθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς ἐξοντώσεως τῶν ὁπαδῶν τῆς παλαιᾶς Ἰουδαϊκῆς ιδέας, καταστραφέντων μετὰ τοῦ χρυσοῦ αὐτῶν βοός, τοῦ συμβόλου

τοῦ τοκογλυφικοῦ πνεύματος, δηλαδὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος.

Ἡ ἐγκαινιάσις τῆς κατακτητικῆς ἀρχῆς ἐνόπλιως ἐπήγαγε τὴν εἰς Χαναὰν εἰσβολὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὴν σύστασιν τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ περίοδος αὕτη χρησιμεύει πρὸς ὑποστήριξιν ἀρχῆς ἀντικειμένης πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρόντος δοκιμίου, παρατρέχω αὐτήν, ὅπως ἀναλάβω τὸ νῆμα τοῦ ἐπιχειρήματός μου, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα ἐκλείπει καὶ δίδωσι τόπον εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς Ἰουδαϊκῆς ιδέας, ὃ ἐστὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΙΔΕΑΣ.

Ἡ πτώσις τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα συμπαρέσυρε καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑλικῆς δυνάμεως, τὴν πηγὴν καὶ ὑποστήριξιν αὐτῆς. Καταρῥευσάσης ἅπαξ τῆς ἀρχῆς ταύτης, οἱ Ἰουδαῖοι ἔστρεψαν τὰ βλέμματα πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ συμφέροντος, ἣν ὑπελάμβανον ὅτι ἐστὶν ἡ κατ' ἐξοχὴν Ἰουδαϊκὴ ἀρχή, ἡ μέλλουσα νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτοῖς τὴν παγκόσμιον κατάκτησιν. Βλέποντες οἱ τῆς παλαιᾶς ιδέας ὁπαδοὶ ὅτι κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ τῶν Περσῶν ἐφίμωσαν τοὺς πιστεύοντας ἐκ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν εἰς τὸ δυνατὸν τῆς παγκοσμίου κατακτήσεως διὰ τῶν ὅπλων, δι' ὁσχυρίζομενοι ὅτι, εἰ ἔμελλον πληρωθῆναι αἱ προφητεῖαι, καὶ εἰ ἔδει ποτὲ τὸν Ἰσραὴλ ἄρξαι τοῦ κόσμου, τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς ἡδύνατο κατορθῶσαι διὰ τῶν ὅπλων, ἀλλὰ χρώμενος τῇ ἀρχῇ τοῦ συμφέροντος ὡς ἀρχῇ καὶ μέσῳ κατακτητικῷ.

«Πρὸς τί, ἔλεγον οὗτοι, νὰ ἔχωμεν τόπον ἴδιον, καὶ βασίλειον καὶ φρούρια καὶ στρατοὺς, ἀφοῦ ἡ «καταιγὶς δύναται νὰ σαρώσῃ αὐτὰ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ καταστήσῃ ἡμᾶς δούλους τοῦ ἐπιδρομέως»;

«Ἡ Μωσαϊκὴ ἀρχὴ δυνατὸν νὰ φαίνεται ὠραιότατη, «πλὴν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ χίμαιρα. Τὰ πλούτη καὶ ἡ «ἰσχὺς ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ συγκεντρῶνται ἐπὶ ἑνὸς «μόνου σημείου, δέον νὰ ὦσι πανταχοῦ καὶ οὐδαμοῦ, «εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δίδωμεν λαβὴν εἰς τοὺς ἐχ- «θροὺς ἡμῶν. Δὲν πρέπει νὰ ἀνήκῃ ἡμῖν οὐδεμία χώρα, «οὐδὲν βασίλειον, πλὴν ἄλλ' ὅμως ὀφείλομεν νὰ προσπα- «θῶμεν ὅπως οἰκαιοποιώμεθα τὰ πλούτη ἀπασῶν τῶν «χωρῶν καὶ τῶν βασιλείων ἀπάντων. Διεσκορπισμένοι «ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, δέον νὰ μὴ ἔχωμεν μόνιμον «κατοικίαν, ἄλλ' ἀνάγκη νὰ τρέχωμεν, ὅπου ὁ ἀμητὸς «ἀφθονότερος. Ἀκολουθούντων ἡμῶν μόνῃ τῇ ἀρχῇ, «τῇ καθιερωθείσῃ ὑπὸ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, πλη- «ρωθῇσονται αἱ προφηταῖαι, αἱ προλέγουσαι τὴν τοῦ «κόσμου κατάκτησιν ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ».

Ἡ τῶν δύο τούτων ἀρχῶν πάλη διήρσε τὸ Ἰουδαϊ- κὸν ἔθνος εἰς δύο μερίδας, ἐπὶ πολὺν χρόνον διαφι- λονεικησάσας ἀλλήλαις περὶ τῆς ὑπεροχῆς. Ἐκ τοῦ διαπλη- κτισμοῦ τούτου συνέβη ὥστε ὅτε μὲν ὠθοῦντο οἱ Ἰου- δαῖοι πρὸς τὴν κοσμοπολιτικὴν μετανάστευσιν, ὅτε δὲ εἵλκοντο πρὸς τὴν Σιών, τὸ ὄρατὸν κέντρον τῆς ἐθνό- τητος αὐτῶν. Ἐν τινι δὲ ἐποχῇ ὑπερίσχυσεν ἡ ἐκ- κεντρωτικὴ τάσις, καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν μετοι-

κεσίαν, τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα αἰχμαλωσία Βαβυλωνος.

Καὶ ὁμως ἡ αἰχμαλωσία δὲν ἦτο πράγματι ἄλλο εἰμὴ κίνησις ἐπιθετικὴ, γενομένη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ σκοπῷ τοῦ καθυποτάξαι τοὺς κατακτητὰς αὐτῶν διὰ τῆς τοκογλυφίας καὶ τοῦ δόλου. Τῷ ὄντι δὲ ἅπας ἀποκαταστάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τῷ Ἀσσυριακῷ βασιλείῳ κατέλαβον τὰ πλούτη τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ τέλους ἤρπασαν καὶ αὐτὴν τὴν διοικητικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξουσίαν.

Ἡ κατάκτησις δὲ αὕτη ἐπετελέσθη ῥαδιοργάνως τῆς Αἰσθήρ καὶ τοῦ Μαρδοχαίου, ποιησάντων παίγνιον τὸν γέροντα βασιλέα Ἀσσούερον, καὶ δραξαμένων τῶν ἡνιῶν τοῦ κράτους.

ΡΩΜΑΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

Ἡ κατάκτησις τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ δοῦναι ὀριστικὴν ὠθῆσιν εἰς τὴν κοσμοπολιτικὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἰουδαίων, εἰσβαλόντων τότε εἰς τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς ἐπαρχίας τῆς αὐτοκρατορίας.

Παρεισδύσαντες οἱ Ἰουδαῖοι μεταξὺ τῶν κατακτητῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ὑποτελῶν αὐτοῖς λαῶν ἠδυνήθησαν ν' ἀπογυμνώσωσιν αὐτοὺς, ὅπως ἤθελον, διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς τοκογλυφίας.

Τὸ μῖσος λοιπόν, ὅπερ οἱ Ρωμαῖοι ἔτρεφον κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ἀποδοτέον εἰς τὰς ἀνοσιουργίας καὶ τὸ στασιαστικὸν αὐτῶν πνεῦμα. Τὸ μῖσος τοῦτο ἔφθασεν εἰς ὑπατον βαθμὸν, ὅτε ἐξεστράτευσαν κατ' αὐτῶν οἱ

Ῥωμαῖοι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ συντρίψαι φυλὴν, ἣτις κατήντησε μάστιξ διὰ τὴν αὐτοκρατορίαν.

Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Τίτου προϋτίθετο τὴν καταστροφὴν τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, τοντέστι τοῦ σημείου, ὅπερ οἱ Ῥωμαῖοι ἐθεώρουν ὅτι χρημεύει ὡς κέντρον ἐνεργείας διὰ τὴν φυλὴν ταύτην. Ἡ ἐκστρατεία ὁμως αὕτη ἀπέτυχε τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀποτελέσματος, καὶ τοῦτο διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι ἡ Ἱερουσαλὴμ πρὸ πολλοῦ ἐπαύσατο οὐσα κέντρον ἐνεργείας διὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐθνότητα.

Παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις τὸ σύστημα τῆς συγκεντρώσεως εἶχεν ἤδη ὑποχωρῆσαν εἰς τὴν κίνησιν τῆς κοσμοπολιτικῆς ἐκκεντρώσεως, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ὑλικῆς δυνάμεως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος. Ἀἴτιον ἄρα ὅτι μετὰ τοιαύτην περιτροπὴν τὰ φρούρια τῆς Ἰουδαίας καὶ τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸ πολλοῦ δὲν ἀπετέλουν μέρος ἐν τοῖς ἐπιθετικοῖς συνδυασμοῖς τῶν Ἰουδαίων, τολμηρῶς ἐπιπιπτόντων πανταχόθεν καὶ ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου κατακτήσεως διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς τοκογλυφίας.

Ἡ πολιτικὴ ὁδὸς τῆς Ῥώμης τὰ μέγιστα ἠπατᾶτο, ὅτε ἔστρεφε τὰ ὅπλα κατὰ σημείου, οὗτινος ἡ καταστροφὴ οὐδαμῶς ἤπτετο τῆς Ἰουδαϊκῆς δυνάμεως. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἰουδαῖοι πρὸ πολλοῦ ἀντήλλαξαν ἐν σημείον ἰντὶ μιᾶς ἀρχῆς, αὕτη αὕτη ἡ ἀρχὴ ἀπετέλει τὸ ἔρεισμα αὐτῶν, καὶ δὴ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὥφειλον οἱ Ῥωμαῖοι νὰ περιστείλωσιν.

Πλὴν τοιαύτη ἐπιχείρησις ἦν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις

αὐτῶν, ὁ δὲ Τίτος καταστρέφων τὰ Ἱεροσόλυμα οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν εἰμὴ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ μόνον πρόσκομμα, ὅπερ ἐκώλυνεν ἔτι τοὺς Ἰουδαίους τοῦ ῥιφθῆναι κατακέφαλα κατὰ τῶν ἄλλων φυλῶν. Ἐκτοτε λοιπὸν ὁ λαὸς οὗτος ἐκλείσσε τὸ οὖς διὰ παντὸς εἰς τὴν λέξιν πατρίς καὶ εἰς τὰς Μωσαϊκὰς παροδόσεις, καὶ ἤρξατο ἀγωνιζόμενον ὅπως κατακτήσῃται τὸν κόσμον διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος.

ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ὅτι εἶπον ἄρτι, ὡς πρὸς τὰ παρακινήσαντα τοὺς Ἰουδαίους αἴτια νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πατρίδα αὐτῶν διαψεύδει πρόληψιν, ῥιζωθεῖσαν μεταξὺ τῶν Χριστιανικῶν λαῶν. Οἱ Χριστιανοὶ πιστεύουσι γενικῶς ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι διεσκορπίσθησαν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔνεκα τῆς ἐπιμονῆς αὐτῶν τοῦ παραγνωρίσαι τὴν θεϊὰν ἀποστολὴν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἱστορία ἐν τούτοις οὐδαμῶς ἐπικυροῖ τὴν τοιαύτην πρόληψιν, διότι ἔχομεν πλήθος ἀποδείξεων ὅτι ἡ διασπορὰ τῶν Ἰουδαίων οὐδὲν ἄλλο ἦν ἢ ἐκουσία καὶ προμεμελετημένη μετανάστευσις. Ἀπόδειξις δὲ τῆς ἐθελουσίου διασπορᾶς τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν ὅτι, τετρακόσια ἔτη πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλῆμ (ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Μακκαβαίων), ὁ λαὸς οὗτος ἤρξατο ἤδη νὰ πλημμυρῇ τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς γῆϊνου σφαίρας.

Ἐτέρα ἀπόδειξις, ὅτι οὐχὶ ἡ κτηνώδης βία ὑπῆρξε τὸ αἷτιον τοῦ διασκορπισμοῦ τῶν Ἰουδαίων, ἐστὶν ὅτι ὁ Τίτος δὲν ἔσυρε κατόπιν τοῦ θριαμβευτικοῦ αὐτοῦ

ἄρματος εἰμὴ χιλιάδας τινὰς αἰχμαλώτων, ἀκριβῶς οἱ
ἐχρειάζετο ὅπως ἐλάσῃ ἐν πομπῇ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς
Ῥώμης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς θριαμβευτικῆς αὐτοῦ εἰσόδου.
Μεταξὺ λοιπὸν τῶν εὐαρίθμων τούτων Ἰουδαίων καὶ
τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Ἰουδαίας ὑπάρχει μεγάλη
διαφορά, καὶ τοσαύτη ὁπόση ἀρκεῖ νὰ ἀνασκευάσῃ πᾶν
ἐπιχείρημα, ὅπερ ἡδύνατό τις νὰ προτείνῃ πρὸς ἀπό-
δειξιν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι διεσκορπίσθησαν διὰ τῆς βίας.

Ἔτι δὲ, ἐὰν παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι οὐδέποτε
διεσκορπίζον τοὺς λαοὺς, οὓς ὑπεδούλουν, δυσκολεύομεθα
παραδεχθῆναι ὅτι ἐποίησαν ἐξαίρεσιν ὡς πρὸς μόνους
τοὺς Ἰουδαίους, οἵτινες, ὅπως ποτ' ἂν ᾔ, οὐδέποτε
ἐνέπνευσαν τοῖς Ῥωμαίοις μέγαν φόβον.

Ἀποδείξαντες οὕτω πῶς δὲν ἔνε δυνατόν ἡ διάσπορά
τῶν Ἰουδαίων νὰ θεωρηθῇ ἄλλως ἢ ὡς ἐπιθετικὴ κίνησις,
τείνουσα εἰς τὴν παγκόσμιον κατάκτησιν, πρέπει νῦν
νὰ παρακολουθήσωμεν εἰς τὴν πορείαν καὶ ἀνάπτυξιν
αὐτῆς διὰ μέσου τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ
κράτους καὶ τοῦ Μεσαιῶνος.

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

Ἡ χαλάρωσις τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως καὶ ἡ εἰσβολὴ
τῶν βαρβάρων ἐπήγαγον μεταβατικὴν τινα περίοδον,
μεγάλως συντελέσασαν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ
στοιχείου. Τοποθετηθέντες οἱ Ἰουδαῖοι μεταξὺ δύο
στοιχείων, τοῦ μὲν ἐκνενευρισμένου, τοῦ δὲ ἀπεκτενω-
μένου ἤλασαν λάθρα εἰς τὰ πρόσω καὶ ἐρρίζωθησαν ἐν
ταῖς χώραις, εἰς ἃς ἐπέδραμον. Καὶ ἀληθεύει μὲν ὅτι

ἡ Χριστιανικὴ ἐκκλησία καὶ ἡ τιμαριωτικὴ δύναμις ἐφάνησαν κατόπιν πολέμοι εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῶν, καὶ παρενέβαλον μάλιστα καὶ ἐμπόδια εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν, ἀλλ' οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἀνεχαιτίσθησαν ὑπὸ παρομοίων προσκομιμάτων καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐξουδετερώσωσι τὴν ἐχθρότητα, ἣν ἐδείκνυνον αὐτοῖς ἱερεῖς ἢ εὐγενεῖς.

Δι' αὐτοὺς ἐν μόνον εἶδος ἐχθρότητός ἐστι πράγματι ἐπίφοβον, ἡ ἐχθρότης ἡ παρουσιαζομένη ὑπὸ τὸ σῆμα τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ προσβάλλουσα αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐδάφους, τοῦ τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος. Ἐφόσον οἱ Ἰουδαῖοι ἀφίεντο ἡσυχοὶ ὅπως συσσωρεύωσιν ἀργύριον, οὐδαμῶς σχεδὸν ἐμερίμνων περὶ τῶν λοιπῶν τουναντίον ὑποκατεγέλων τῶν τε πολεμικῶν καὶ θρησκευτικῶν κατακτητῶν.

Ἐνῷ δὲ ἡ Ἑυρώπη κατετέμενετο εἰς ἔθνη καὶ βασιλεια, οἱ Ἰουδαῖοι διεσκορπίσθησαν ἐπὶ πασῶν τῶν ἀγορῶν, ἔνθα καὶ ἀποκατέστησαν, ὅπως ἐξασκῶσι τὴν τοκογλυφίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Καὶ ἀληθὲς μὲν ὅτι τὰ πλούτη αὐτῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ μέσα, οἷς ἐχρῶντο πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν, ἐπέσυρον ἐπ' αὐτοὺς αὐστηρὰς καταδρομάς, ἀλλ' αἱ βίαιαι αὗται πράξεις ἦσαν παροδικαὶ καὶ ἀνίσχυροι ὅπως ἀναχαιτίσωσι τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιδρομήν, ἥτις προὔχῳρει βαθμῆδόν καὶ κατ' ὀλίγον.

Καὶ τῷ ὄντι ἐν ταῖς κυριωτέραις ἀγοραῖς τῆς Ἑυρώπης ἰδρύθησαν μικρὰ Ἰουδαϊκὰ καταστήματα. Μία σπεῖρα, λόγου χάριν, κατέλαβε θέσιν ἐν Βενετίᾳ, ἑτέρα ἐν Γενούῃ, καὶ ἀποικίαι ἐσχηματίσθησαν ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Ἰσπανίας, τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς

Γερμανίας, τῆς Πολωνίας κ.λ. Αἱ σπεῖραι αὐται, καίτοι διεσπαρμέναι ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως, ἀπετέλουν οὐχ ἥττον ἑταιρίαν ὁμοφυῇ καὶ σύμπυκνον, ἐνεργοῦσαν κατὰ τὴν ὠθησιν κινούσης τινὸς δυνάμεως, τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος.

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη, ὅτι τὰ διεσκορπισμένα μέλη τῆς Ἰουδαϊκῆς φυλῆς, ἀπετέλουν καὶ νῦν ἔτι ἀποτελοῦσιν ὄγκον σύμπυκνον καὶ φοβερόν, δὲν ἔνε κενή τις φράσις, πλὴν ἀλήθεια ψηλαφητὴ καὶ εὐαπόδεικτος.

Ἡ πρώτη ἀπόδειξις, ἣν φέρω, ἐστὶν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τὸ κέντρῳ τοῦ Ἀντικοῦ πολιτισμοῦ ὁ δεσμός ὁ συνδέων Ἰουδαῖον πρὸς Ἰουδαῖον ἐστὶ πολλῷ ἰσχυρότερος καὶ αἰρετώτερος ἢ ὁ δεσμός ὁ συνάπτων Ἰουδαῖον πρὸς Χριστιανόν.

Ἡ δευτέρα ἀπόδειξις ἐστὶν ὅτι αἱ αὐταὶ θρησκευτικαὶ παραδόσεις καὶ ἡ αὕτη συνάφεια ὑπάρχουσι μεταξὺ πάντων τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τοῦ κόσμου μέχρι τοῦ ἄλλου, ἀπὸ Καμτσάτσκας μέχρις Ἀγίου Φραγκίσκου, ὅπως ἐν Εὐρώπῃ οὕτω καὶ ἐν Ἀσίᾳ. Ὁ διεσκορπισμένος, ἀλλ' ἠνωμένος οὗτος ὄγκος ἐμψυχούται ὑπὸ μιᾶς καὶ μόνης ιδέας, ὑπὸ μιᾶς πίστεως, ὅτι ἐστὶν ὁ ἐκλεκτός τοῦ Κυρίου λαὸς καὶ κληρὸς αὐτοῦ τὰ πλούτη τῆς οἰκουμένης. Ἐρωτήσατε, ὡς ἔμοι συνέβη τοῦτο ποιῆσαι, τὸν ληϊστῆρα Ἰουδαῖον, τὸν διατρέχοντα τὰ Καρπάδια ὄρη ἢ τὰς ἐρήμους παιδιάδας τῆς Ταρταρίας, ἐρωτήσατε ἐπίσης, εἰ θέλετε, τὸν λεπτόνουν μεσίτην, τὸν περιφερόμενον πέριξ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ ἐν Leopoldstad, καὶ εὐρήσετε παρ' ἅπασιν τούτοις

τοῖς Ἰουδαίοις τὴν αὐτὴν πεποίθησιν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ εἰμαρμένον αὐτῶν, τὸν αὐτὸν δεσμὸν τῆς συναφείας.

Τὸ Ἰουδαϊκὸν ἀλληλέγγυόν ἐστι τοιοῦτον ὥστε ἓνα Ἰουδαῖον ἐὰν ἐγγίσῃτε, οἱ Ἰουδαῖοι τῶν πέντε ἡπείρων τοῦ κόσμου ἐξεγεροθήσονται ὡς εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος.

Πανταχοῦ, ἔνθα ὑπάρχουσι τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἰουδαῖος ἐστι βέβαιος ὅτι εὐρήσει καταγώγιον, βοήθημα καὶ ὑποστήριξιν, ἐν τῷ δὲ ἡ γλῶσσα καὶ τὰ Ἑβραϊκὰ γράμματα χρησιμεύουσιν ὡς μέσα συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Ἰουδαίων καὶ ὡς σύνδεσμος τῶν διαφόρων Ἰουδαϊκῶν κοινοτήτων, τῶν διεσκορπισμένων ἐπὶ τῆς γῆινου ἐπιφανείας.

Ἡ ἀληθὴς λοιπὸν μασωνία ἐστὶν ἡ τῶν Ἰουδαίων, ἢ ἡμετέρα παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἐκείνων ἐστὶ παιδιά.

Ἐν τῷ Μεσαιῶνι οἱ τυχοδιῶνται οὗτοι Ἰουδαῖοι εἰσέδυσαν κατὰ πρῶτον εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἑυρώπης χώρας μετὰ πολλῆς μετριοφροσύνης, καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως ἢ τῆς τοῦ πορίζεσθαι τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως.

Μάτην ἤθελέ τις ζητήσῃ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ παράδειγμα αὐταπαρνήσεως ὁμοιον, καὶ πειθαρχίας τοσοῦτον αὐστηρᾶς, οἷα ἐστὶν ἐκείνη, εἰς ἣν ὑπετάχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας, ὅπως ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, τῆς οἰκονομικῆς κατακτήσεως τοῦ κόσμου. Διὰ ταύτης τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς πειθαρχίας οἱ στρατιῶται οὗτοι τῆς τοκογλυφίας κατώρθωσαν νὰ διαμείνῃσι

πιστοὶ εἰς τὴν σημαίαν αὐτῶν, τὴν ἀρχὴν τοῦ συμφέροντος, καὶ μετετράπησαν εἰς ἄνδρας ἐγκρατεῖς δραστηρίους καὶ ἐναρέτους.

Τῷ ὄντι δὲ ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐχρησίμευεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡς νόμος, ὅστις καθυπέβαλεν αὐτοὺς εἰς δίαιταν Σπαρτιατικὴν, ἧς ἕνεκα ὁ λαὸς οὗτος οὐδαμῶς διεφθάρη ὑπὸ τῆς ῥαθυμίας καὶ ἀσωτίας.

Ὁ αὐστηρὸς οὗτος βίος ἐστὶ τὸ μυστήριον, ὃπερ ἐποίησε τοὺς Ἰουδαίους ἱκανοὺς νὰ παλαίσωσιν ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν λαῶν, ὧν κατώρθωσαν νὰ διαμερισθῶσι τὰ ἱμάτια. Εἰς Ἰουδαῖος ἠδυνήθη ἐν τῷ οἰκονομικῷ καὶ λογιστικῷ τούτῳ ἀγῶνι νὰ πολεμήσῃ κατ' ἑκατὸν ἀντιπάλων συγχρόνως, καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀρχὴ τοῦ συμφέροντος, τὸ θέλητρον τοῦ κέρδους, κατέστησεν αὐτὸν ἐγκρατέστερον, δραστηριώτερον καὶ ἐναρετώτερον παρ' ἑκατὸν συλλίβδην ἐκ τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ.

ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΙΟΥΔΑΙΚΗ.

Ὀλίγοι πιστεύουσιν ὅτι μόνοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων οἱ Ἰουδαῖοι κατέχουσι τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀρετῆς. Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη φανήσεται τοσοῦτω μᾶλλον παράδοξος, ὅσῳ πολλοὶ θεωροῦσι τοὺς Ἰουδαίους ὡς ἀνδρῶν ἀπάντων κακίστους. Ἄλλ' ὅποια ἔσται ἡ ἐκπληξίς αὐτῶν, ὅταν ἀκούσωσι μου λέγοντος ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εἰσιν ἀμφοτέρα, τουτέστιν ἄνδρες ἐξόχως ἐνάρετοι καὶ ὑπερβαλόντως ἐλαττωματικοί, καὶ δὴ οἱ κήρυκες τῆς κακίας.

Ἡ κατ' ἐξοχὴν αὕτη παραδοξολογία ἀπαιτεῖ δια-

σαφήσεις τινὰς πρὸς κοτάληψιν τῆς ἐννοίας αὐτῆς. Ὁ Ἰουδαῖος ἀσκεῖ τὴν ἀρετὴν. Ὁ Ἰουδαῖός ἐστιν ἐνάρετος, διότι ἐμπνέεται ὑπὸ πρακτικοῦ καὶ οὐχὶ, ὡς ἡμεῖς, ὑπὸ Πλατωνικοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν ἀρετὴν. Ὁ Ἰουδαῖος ἀσκεῖ τὴν ἀρετὴν ἐκ συμφέροντος, δηλαδὴ ἕνεκα τῶν ὑλικῶν ὠφελειῶν, ἃς παρέχει αὐτῷ. Ἡ ἀρετὴ μὴκύνει τὴν ζωὴν καὶ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον ἱκανὸν νὰ κερδαίνει ἀργύριον· τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως ὁ Ἰουδαῖος λατρεύῃ αὐτήν. Ἀλλ' ἐὰν ἐξ ἐνὸς ἢ ἀρχὴ τοῦ συμφέροντος παρακινή αὐτὸν γενέσθαι ἐνάρετον, ἐξ ἄλλου μέρους ἢ αὐτὴ ἀρχὴ ποιεῖ αὐτὸν ἐγκολποῦσθαι τὴν κακίαν.

Ὁ Ἰουδαῖος, ὁ κατορθώσας νὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῷ τὰς ὠφελείας, ἃς παρέχει ἡ ἀρετὴ, ζητεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸ ἀποκλειστικὸν αὐτῆς μονοπώλιον. «Ἡ ἀρετὴ, λέγει, «ἐστὶ χρῆμα κάλλιστον, ὅπερ ὀφείλω νὰ κρατήσω. Ἀλλὰ «δὲν πρέπει νὰ ὦσι πάντες ἐνάρετοι, ἄλλως ἀδύνατον «ἐστὶ μοι πλουτίσαι»

Ἐξ ὑπολογισμοῦ λοιπὸν καὶ κερδοσκοπίας ὁ Ἰουδαῖος μετασχηματίζεται εἰς ὀλετῆρα, χρώμενος τῇ κακίᾳ ὡς ὄργανῳ ἢ ὀπλῳ καταστρεπτικῷ.

Ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία μετατρέπονται οὕτω ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Ἰουδαίων εἰς ἰσχυρὰ μέσα, ἅπερ γινώσκουσι νὰ μεταχειρίζωνται ὡς ὅπλα ἐπιθετικὰ καὶ ἀμυντικά. Διὰ μὲν τῆς ἀρετῆς ἀψηφοῦσι καὶ ζημίας καὶ δυστυχίας, διὰ δὲ τῆς κακίας προσβάλλουσιν ἐκείνους, ὧν βούλονται νὰ σπαταλήσωσι τὴν περιουσίαν ¹⁾.

¹⁾ Εἰ ἐστὶν ἀνάγκη ἀποδείξεων ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι πειρῶνται νὰ πλουτίζωσι διὰ τῆς ἡθικῆς διαφθορᾶς, ἀρκέσει μοι νὰ παραθῶ τὰ

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ.

Κατὰ τὸν Μεσαιῶνα τὰ Ἰουδαϊκὰ καταστήματα διέ-
τέλεσαν ὡς στρατόπεδα μεμονωμένα ἐν τῷ μέσῳ τῶν
Ἑθνικῶν. Πλὴν ἀλλὰ οἱ ἐπιδρομεῖς καὶ οἱ παρ' οἷς ἡ
ἐπιδρομὴ συναντώμενοι καθεκάστην συνεσταύρουν τὰ
ὄπλα ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς παλαίστρας. Αἱ δὲ μάχαι
αὗται ἔληγον πάντοτε πρὸς ὄφελους τῶν Ἰουδαίων,
οἵτινες κατήντησαν μετ' ὀλίγον οἱ διαιτηταὶ τοῦ ἐμ-
πορίου.

Ὡς γεγονὸς σπουδαιότατον ἐνδιαφέροντος θεωρητέον
καὶ τὸ ὅτι μεταξὺ τῶν διαφόρων βιοπορισμάτων, εἰς ἃ
ἐπεδόθησαν οἱ Ἰουδαῖοι, οὐδὲν ὑπάρχει τὸ συντελέσαν
εἰς τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν. Οἱ Ἰουδαῖοι ἀντήλλασον
εὐτελεῖ ἀντικείμενα ἀντὶ πολυτίμου νομίσματος, καὶ
ἐπολλαπλασίαζον τὸ ἀργύριον τοῦτο διὰ τῆς κυκλο-
φορίας. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκαλλιέργησε τὴν γῆν ἢ ἀνώ-
ρυξε μεταλλεῖα, ὅπως συντελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς
τὴν γενικὴν εὐημερίαν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐστὶ πρωτί-
στης σπουδαιότητος, διότι καθιερεῖ ὡς ἀξίωμα ὅτι
ἡ Ἰουδαϊκὴ φυλὴ ἐστὶν οὐσιωδῶς ἄκαρπος καὶ παρά-
σιτος. Ὁ Ἰουδαῖος σκέπτεται ὡς ἐξῆς·

ἐξῆς, γνωστὰ τοῖς πᾶσι. Ὁ Benazet καὶ ὁ Blanc, Ἰουδαῖοι τὸ γένος,
εἰσὶν οἱ ἰδρυταὶ τῶν καταστημάτων τῶν χαρτοπαιγνίων ἐν Baden-
Baden καὶ ἐν Hombourg.

Ὁ Ἰλαμὴ Πασᾶς, υἱὸς τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἐκληρο-
νόμησε μυθώδη περιουσίαν, ἀναβαίνουσαν εἰς 150.000.000 φράγκων.
Ὁ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἰουδαῖος Oppenheim ἐγένετο τραπεζίτης, καὶ ἐντο-
λοδόχος αὐτοῦ καὶ διεύθυνε τὰς ὑποθέσεις τοῦ νέου Ἰλαμῆ τοσοῦτον
δεξιῶς, ὥστε τρία ἔτη τοιαύτης διευθύνσεως ἤρκεσαν ὅπως ποιήσῃ
αὐτὸν νὰ χρεωκοπήσῃ.

«Εὰν δύναμαι οἰκειοποιῆσθαι τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων
«παραγόμενα, τίς ἢ ἀνάγκη νὰ κοπιᾶζω ἐργαζόμενος
«διὰ τοῦ ἀρότρου καὶ τοῦ πτυαρίου»;

Συνεπεία τοῦ ἀξιώματος τούτου οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέσχον
τῆς καλλιεργείας τῶν ἀγρῶν, οὔτινες ἤθελον ἀναγκάσειν
αὐτοὺς ν' ἀποκαταστῶσιν ὡς ἄποικοι καὶ ἐργάται. Αἱ
αὐτοὺς ὁ πλάνης βίος καὶ νομαδικὸς περιεῖχε θέλγη-
τρον πάντῃ εἰδικόν, τὸ ἀφιέναι αὐτοὺς ἐλευθέρους εἰς
τὰ κινήματα αὐτῶν. Τοιουτρόπως βλέπομεν ὅτι κατὰ
τὸν Μεσαιῶνα οἱ Ἰουδαῖοι ἔτρεχον πανταχοῦ ὅπου
ἐβλεπον ὅτι ὁ θερισμὸς ἦν ἀφθονώτερος. Ἀἶψα
ὅτι ἡ ἀεικινήσις αὕτη τῶν Ἰουδαίων προήρχετο ἐκ
τοῦ ὅτι δὲν ἦσαν προσκεκολλημένοι εἰς χώραν τινὰ ἢ
εἰς μέρος τι, ὅπερ συνῆδε πρὸς τὴν κοσμοπολιτικὴν
αὐτῶν τάσιν καὶ τὴν ἐπιθετικὴν ἀρχήν.

Οὕτω λοιπὸν καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ Ἰταλικά κράτη ἦσαν
πλούσια καὶ εὐδαίμονα, ἡ Βενετία, ἡ Γενεύη, ἡ Φλω-
ρεντία κ. λ. ἐμαίνοντο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. Ἄλλ' ἢ
πτῶσις τῶν κρατῶν τούτων ὑπῆρξε τὸ σύνθημα τῆς
ἀναχωρήσεως εἰς τοὺς περιπλανωμένους τούτους πραγ-
ματευτάς, οὔτινες μετηνέχθησαν εἰς Γερμανίαν, Πολω-
νίαν καὶ Κάτω-Χώρας, συμπαρασύροντες καὶ τὰ πλούτη,
ἅπερ συνήθρουν ἐν τῇ μεσημβρίᾳ. Τὸ θέλγητρον, ὃ
παρεῖχον τοῖς Ἰουδαίοις αἱ δυτικαὶ χῶραι, προήρχετο
ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου, τῆς αὐξήσεως τοῦ
δημοσίου πλούτου εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου.

Στίφη Ἰουδαίων ἐπεσκέφθησαν καὶ αὐτὴν τὴν
Ἀγγλίαν, ἀλλὰ μόλις περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος

αἰῶνος συνέρρευσαν πολυπληθέστεροι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς πλουσίας Ἀλβιῶνος. Αἵτιον τῆς μετοικεσίας ταύτης ὑπῆρξεν ἡ πτώσις τοῦ Ὀλλανδικοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ αὐξησις τῆς Ἀγγλικῆς δυνάμεως. Οἱ Ἰουδαῖοι, οἵτινες προσεκολλήθησαν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν λαμπρῶν ἡμερῶν τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἐγκατέλειψαν αὐτὴν εἰς τὴν ἰδίαν τύχην, ἅμα ἡ Ἀγγλία ἀπέσπασεν ἀπὸ αὐτῆς τὴν ἐμπορικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπεροχὴν.

Ἐν Ἰσπανίᾳ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ὑπῆρξαν τοσοῦτον εὐτυχεῖς, διότι οἱ Ἰσπανοὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ ἀφῶσι τὴν χώραν. Ἡ ἔξωσις αὕτη προῆλθεν ἐκ λόγων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν. Οἱ Ἰσπανοὶ δὲν ἐνόμιζον ὅτι συνέφερεν αὐτοῖς νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ ξένης φυλῆς τὰ χρήματα αὐτῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ ὑπεχρέου αὐτοὺς νὰ ἀπαλλαχθῶσι κρυφίου τῶν Μαύρων συμμάχου.

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΜΕΝΟΥΣΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΙΟΥΔΑΙΟΙ.

Προσενεγκόντες σύνοψιν τῆς ἱστορίας τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸν Μεσαιῶνα, πρέπει νὰ προσπελάσωμεν εἰς σημεῖον τὰ μάλλιστα ἐνδιαφέρον, καὶ ἀποτελοῦν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀληθές φαινόμενον. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀσυγχώνευτον τῶν Ἰουδαίων μετὰ τῶν παρ' οἷς ἐπώκησαν διαφορῶν ἐθνῶν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. Καὶ τῷ ὄντι, μεθ' ὅλην τὴν πολυχρόνιον αὐτῶν ἐπαφὴν μετὰ ξένων φυλῶν οἱ Ἰουδαῖοι διετήρησαν μέχρι σήμερον καὶ χαρακτῆρα καὶ τύπον, ἅπερ οὐδὲν κατάρθωσε νὰ ἐξαλείψῃ, οὔτε χρόνος, οὔτε σχέσεις, οὔτε ἔξεις.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνέργειαν πολλῶν παραγόντων εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἑξῆς· α. ὁ δεσμὸς τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἱστορικῶν παραδόσεων· β. ὁ δεσμὸς τῆς ὁμαιμοσύνης· γ. τὸ φυσικὸν αἶσθημα τῆς ἀμοιβαίας συμπράξεως· δ. τὸ μῖσος, ὅπερ αἱ ἄλλαι φυλαὶ ἔτρεφον πρὸς τὸν ἐπιθετικὸν τοῦτον λαόν. Ἡ ἰσχυρὰ λοιπὸν τῶν παραγόντων τούτων ἐνέργεια συνετέλεσεν ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι διεμένωσιν Ἰουδαῖοι εἰς πείσμα τῶν διαφόρων γλωσσῶν, ἃς λαλοῦσι, τῶν χωρῶν ἃς κατοικοῦσι καὶ τῶν ἡθῶν, ἃς ἀπέκτησαν. Ἡ μεταμόρφωσις αὐτῶν εἰς Γερμανούς, Γάλλους, Πολωνούς κ.λ. ἐστὶ κατ' ἐπιφάνειαν, διότι ἐνδομύχως διατελοῦσιν ὄντες πρῶτιστα πάντων Ἰουδαῖοι. Αἱ διάφοροι ἐθνότητες ἐχρησίμευσαν αὐτοῖς ἀντὶ προσωπείου, ἐπιτρέψαντος αὐτοῖς νὰ εἰσδύσωσιν ἀπαρατήρητοι μεταξὺ τῆς ποιίμνης τῶν Ἑθνικῶν.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην οἱ Ἰουδαῖοι εἰσιν ἄξιοι νὰ στιγματισθῶσιν ὥς λύκοι, διότι πάντως τοιοῦτον ὄνομα πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς διῖσχυριζομένους ὅτι ἔχουσι συγχρόνως δύο διακεκριμένας ἐθνικότητας.

Ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ ἄνθρωπός ἐστι μόνον τὸ ἕτερον, ὁ Ἰουδαῖος ὁ καλῶν ἑαυτὸν Ἰουδαῖον δὲν δύναται νὰ ᾔσῃ οὔτε Γερμανός, οὔτε Γάλλος, οὔτε Ρῶσσος. Καὶ ὁμῶς οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουσι τοιαύτην ἀξίωσιν, διότι καὶ σήμερον ἀκούομεν αὐτοὺς κράζοντας γεγωνυῖα τῇ φωνῇ ὅτι εἰσὶ γνήσιοι Γάλλοι, γνήσιοι Ρῶσσοι, ἐνῶ δὲν διστάζουσιν νὰ λέγωσιν ὅτι θεωροῦσι καύχημα ἑαυτῶν τὸ εἶναι Ἰουδαίους.

Ὁ Κρεμιώ καὶ ὁ Ἀρμάνδος Λεβῦς, δύο περιφανεῖς Ἰσραηλῖται τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, ἐκήρυξαν διαρρήδην «ὅτι θεωροῦσι καύχημα ἑαυτῶν τὸ εἶναι Ἰουδαίους μέχρις ἄκρου τῶν ὀνύχων». Ἐπειδὴ ὁμοως δῆλον ὅτι πέραν τοῦ ἄκρου τῶν ὀνύχων δὲν ὑπολείπεται μέγα τι, ἡ Γαλλικὴ ἐθνικότης δὲν ἔχει ποῦ νὰ στηρίζηται παρὰ τοιοῦτοις ὑποκειμένοις.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

Κατὰ τὸν Μεσαιῶνα οἱ Ἰουδαῖοι ἔρριψαν σιωπηλῶς τὰς βάσεις τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. Τεθαμμένοι ἐν τοῖς ἑαυτῶν Ghetto ¹⁾ μακρὰν τοῦ κόσμου κατώρθωσαν νὰ ἐπισωρεύσωσι πλοῦτη, καὶ δεξιῶς πάνυ διέβηκαν τὰς τοκογλυφικὰς αὐτῶν φάλαγγας ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς Εὐρώπης. Μία μόνη λοιπὸν εὐνοϊκὴ περίστασις ἐχρηιάσθη αὐτοῖς ὅπως ἐξέλθωσι τῆς ἀφανοῦς αὐτῶν καταστάδεως, καὶ ἐξασφαλίσωσιν ἑαυτοῖς τὸν θρίαμβον. Ἡ ἐπιθετικὴ αὕτη πορεία, ἡ ἐκχύλισις αὕτη τῶν Ἰουδαϊκῶν πληθῶν συνέβη καθ' ἣν ὥραν ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις ἐν Εὐρώπῃ ὑπέστη ὀλέθριον κλονισμόν. Τῆς πλημμύρας τῶν νεωτέρων ἰδεῶν κατακλυσάσης ἅπαν τὸ τε θρησκευτικὸν καὶ κοινωνικὸν σύστημα, οἱ Ἰουδαῖοι ἐπωφελήθησαν ἐκ τούτου, ὅπως κατενέγκωσι κατὰ τῶν Ἐθνικῶν τὸν ἔσχατον κτύπον, καὶ ἀνοίξωσιν ἑαυτοῖς τὴν ὁδόν, τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν παγκόσμιον κατάκτησιν.

Τῷ ὄντι δὲ τὰ ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ταῦτα συ-

¹⁾ Ἰουδαϊκὴ συνοικία ἐν Ῥώμῃ.

στήματα ἔφραττον αὐτοῖς τὸν δρόμον, ὑπασκαπτόμενα ὁμῶς ὑπὸ τῶν Βολταιρικῶν ἰδεῶν κατέπεσον καὶ οἱ Εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ ἐφάνησαν ἐστερημένοι καὶ πίστεως καὶ νόμου. Οἱ Ἰουδαῖοι τότε προσήγγισαν αὐτοῖς συμμαχήσαντες μετὰ τῶν ἐλευθεροφρόνων, τῶν καρβοναριῶν καὶ τῶν παντὸς εἶδους ἐπαναστατῶν ἀναβοῶντες «Ζήτω ἡ ἀνεξιθρησκεία, ζήτω ἡ ἀδελφοποίησις, κάτω ἡ εἰς τάξεις διαίρεσις, κάτω τὰ προνόμια».

Αἱ κραυγαὶ αὗται, οὐδὲν ἄλλο φυσικώτατα ἦσαν διὰ τοὺς Ἰουδαίους ἢ στρατήγημα, δι' οὗ ἐπιδεξίως κατώρθωσαν νὰ ῥίψωσι τὴν ἀταξίαν εἰς τὸ μέσον τῶν ἐναντίων αὐτῶν. Διότι πῶς ἄλλως ἐξηγητέον τὸ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὐδέποτε καὶ οὐδαμῶς διενεόθησαν καταπατῆσαι τὴν ἰδίαν θρησκείαν, τὰς παραδόσεις καὶ τὰς ἀρχάς;

Βαδίζοντες λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι συμπεπυκνωμέναις φάλαγξι κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κατώρθωσαν νὰ στήσωσι τὴν ἰδίαν σημαίαν καὶ νὰ ἀνυψώσωσι τὰς ἰδίας ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Εὐρώπης. Ἐκτοτε δὲ ὁ ὕλισμος καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ συμφέροντός εἰσιν αἱ ἐπικρατοῦσαι ἀρχαί, καὶ ὁ θρίαμβος αὐτῶν ἐστερέωσε τὴν κατάκτησιν τῶν Ἰουδαίων.

Ἡ κατάκτησις αὕτη ὑπῆρξε κατὰ μέγα μέρος καρπὸς τῶν τεχνασμάτων, ἃ μετῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι ὅπως καταστήσωσι τοὺς πολεμίους αὐτῶν τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον ἀνικάνους πρὸς μάχην. Τοιοῦτοτρόπως οἱ Ἰουδαῖοι ὡς ἐπιτήδαιοι ἐν στρατηγήμασιν κατώρθωσαν νὰ καταλάβωσι κεντρικὴν θέσιν, ὅθεν εὐκόλως δύνανται νὰ

ἐπικαθίπτανται ὅτε μὲν ἐπὶ τούτου ὅτε δὲ ἐπὶ ἐκείνου τοῦ σημείου. Ὁ Ἰουδαϊσμός ὑποθάλλει ἀμοιβαδὸν τὰς ἐπαναστάσεις καὶ ὑποστηρίζει τὴν ἐξουσίαν ἐνῷ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς προσπαθεῖ νὰ διαδίδῃ τὰς ἐπαναστικὰς φαντασιοπληξίας, καὶ τὰς νεωτέρας ιδέας, διὰ τῆς ἄλλης βοηθεῖ εἰς τὴν παλινόρθωσιν τῶν μοναρχιῶν καὶ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν βασιλέων.

Ἐκ τούτου ἐννοεῖται ὅτι ἐπαναστάσεις τε καὶ παλινόρθώσεις συνετέλεσαν εἰς τὸ ἐξασφαλίσαι τοῖς Ἰουδαίοις ἀπείρους ὠφελείας· διότι κυβερνήσεις τε καὶ ἐπαναστάσεις ὥφειλον ἐνεργεῖν δάνεια· διὰ δὲ τοιαύτας πράξεις οἱ Ἰουδαῖοι κομίζονται καλὰς πληρωμὰς οὐ μόνον εἰς μετρητὰ, ἀλλὰ καὶ εἰς παραχωρήσεις καὶ εἰς προνόμια.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ.

Οὕτω λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐπωφελοῦμενοι ἐκ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ἐρίδων, αἵτινες κατεσπάραξαν καὶ κατασπαράττουσι τὰ σπλάγχνα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὥθησαν ἐπὶ τὰ πρόσω τὸ κατακτητικὸν αὐτῶν ἔργον, εἰσβαλόντες συγχρόνως εἰς τὸ στοιχεῖον τό τε οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ πολιτικόν. Ἡ δὲ κατάκτησις αὕτη ἐστὶ πραγματικὴ καθ' ὅλην τῆς λέξεως τὴν σημασίαν, διότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἀποκρύπτουσι αὐτὴν, ἀλλὰ λέγουσιν ὅτι ἔνε ἢ κατ' ἐξοχὴν Ἰουδαϊκὴ ἀποστολή.

Ἀπὸ τῶν Μέσων ἤδη αἰώνων οἱ Ἰουδαῖοι ἡδυνήθησαν νὰ ἐπισωρεύσωσιν ἄπειρα πλούτη, ἀλλ' ἡ θαν-

μασία ανάπτυξης, εἰς ἣν ἔφθασεν ἐσχάτως ἡ οἰκονομικὴ αὐτῶν ἰσχὺς, καὶ ἡ ἐντελὴς ἀπορρόφησης τοῦ δημοσίου πλούτου, ὀφείλονται εἰς πολλὰ αἷτια, οἷον εἰς τὴν διάδοσιν τῶν κοσμοπολιτικῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Καὶ πραγματικῶς, ἡ προσέγγισις αὕτη, ἡ κατὰ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος ἐπελθοῦσα μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῶν ἀπωτάτων χωρῶν, ἔδωκε θανμασίαν ἀληθῶς ὀριμὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως τῶν Ἰουδαίων. Ὡς διαιτηταὶ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως, οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέτυχον κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ καρπῶνται τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ τὰς ὠφελείας, ἃς παρέχουσιν αἱ νεώτεραι ἐφευρέσεις.

Ἀύξανομένης τῆς οἰκονομικῆς ὠθήσεως συνεξετάθη ἀναλόγως καὶ ὁ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν κύκλος. Ὁ τῆς ἔλξεως νόμος, ὁ σύρων τὰ μόρια πρὸς τὸ κέντρον συνέλκει καὶ τὰ μικρὰ κεφάλαια πρὸς τὸ ἄπειρον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ πλούτου. Ἡ ἔλξις αὕτη κατέστη σήμερον ἀκαταμάχητος, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι κατώρθωσαν νὰ κρατῶσι τοῦ οἰκονομικοῦ στοιχείου ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς γῆς. Ἡ ἰσχὺς αὐτῶν τοιαύτη ἐστὶν ἐν τῷ παρόντι ὥστε οὐδεμία σχεδὸν οἰκονομικὴ πρᾶξις ὀπωσοῦν σπουδαία γίνεται ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἰουδαίων καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀπορρόφήσεως τῶν ὠφελειῶν.

Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εἰσὶ νῦν οἱ πλουσιώτατοι πάντων καὶ μείζονα πάντων κεκτημένοι ἐπὶ

τοῦ κόσμου ἐπιρροήν, καὶ ὅτι τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ δύναμις, ἣν ἐπορίσθησαν ἀποτελεῖ μοναδικὸν φαινόμενον ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἡ φυλὴ αὕτη ἄρχει σήμερον τοῦ πλούτου καὶ τῆς βιομηχανίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἀμετρητῶν αὐτῆς κεφαλαίων, ὧν τὸ βάρος συντρίβει καὶ ταλαιπωρεῖ τοὺς λαούς. Ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ αἱ μᾶλλον ἐπικερθεῖς καὶ γιγάνττειο ἐπιχρησέεις εἴτε ἐν Εὐρώπῃ, εἴτε ἀλλαχοῦ, οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ μονοπώλια τῶν Ἰουδαίων, ὡς τὸ Αὐστριακὸν Sudbahn, ὅπερ ἐστὶν ἡ κυριωτέρα ἀρτηρία τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, τὰ μεταλλεῖα τῆς Βρασιλίας κ. τ. λ., κ. τ. λ.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ οὐδεμιᾷ ὑπερβολῇ χρώμεθα λέγοντες ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐστὶν ἀπηλλαγμένος φόρου πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν δύναμιν· διότι πάντως τελοῦμεν αὐτῇ φόρον εἴτε διὰ τὰ εἰσοδήματα ἡμῶν, εἴτε διὰ τὰς οἰκίας, εἴτε διὰ τὸν ἄρτον, ὃν τρώγομεν, εἴτε διὰ τὰ ἱμάτια, ἃ περιβαλλόμεθα. Καὶ μεταξὺ δὲ αὐτῶν τῶν βασιλέων καὶ εὐγενῶν ὀλίγοι εἰσὶν οἱ μὴ ὄντες κατάχρεοι πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἐπομένως μὴ ὄντες αὐτοῖς ἡθικῶς καὶ πράγματι ὑποτεταγμένοι.

Ἡ οἰκονομικὴ ἰσχὺς τῶν Ἰουδαίων, οἷα ἐστὶν, παρίστησιν ἀόρατόν τινα κολοσσόν, ἀληθῆ Ἑρμῆν, οὗτινος οἱ δάκτυλοι ἐν εἵδει ἀρπάγης εἰσὶν ἐμπεπηγμένοι εἰς τὰ βαλάντια τοῦ κόσμου ὅλου. Καίτοι ἀόρατος ὁ κολοσσὸς οὗτος οὐχ ἥττον ὁμως ἐστὶ πραγματικὸς· διότι παρομοίως τῷ ἄερί δύναται νὰ ᾔ πανταχοῦ, καὶ οὐδαμοῦ νὰ φαίνεται. Ὡς ὁ Σατανᾶς λέγει ἡμῖν, «π ρ ο σ κ ν η ῖ σ α τ έ μ ε καὶ ποιήσω ὑμᾶς εὐδαίμονας».

ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΡΟΤΣΧΙΛΔ.

Ἡ θαναυσία αὕτη ἐπαύξησις τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως τῶν Ἰουδαίων προήρχετο φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐκ τῆς ἀτομικῆς προόδου, ἣτις διενηργεῖτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς πληθύος. Πανταχοῦ οἱ μικροὶ τοκογλύφοι μετεμορφοῦντο εἰς τραπεζίτας ἢ μεσίτας τῶν χρηματιστηρίων, οἱ ἄλλοτε περιπλανώμενοι Ἰουδαῖοι μετετρέποντο εἰς κερδοσκόπους περιαγοραίους καὶ οἱ πωληταὶ τῶν πεπαλαιωμένων ἐνδυμάτων ἤνοιγον βιομηχανικὰ ἐργαστήρια καὶ περικαλλεῖς ἀποθήκας.

Ἐκ τῆς ἐπαυξήσεως ταύτης προέκυψε τὸ ἐξῆς φαινόμενον, ὅπερ ἔνε ἡ φυσικὴ ἐπίστεψις πάσης ἀνθρωπίνης ἐπιχειρήσεως, προέκυψεν ἡ ἐμφάνισις δυνάμεως ὁρατῆς, προσωποποιούσης τὴν κινουσαν ἀρχήν. Ὅπως αἱ θεοκρατικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις καταντῶσιν ἐπὶ τέλους νὰ προσωποποιῶνται εἰς ἓνα πᾶπαν ἢ βασιλέα, οὕτω καὶ πλουτοκρατικὴ δύναμις τῶν Ἰουδαίων ἐγέννησε δυναστείαν, καταγομένην ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος.

Ἀληθῶς δὲ περὶ τὰ τέλη τῶν Ναπολεοντείων πολέμων, εἰς Ἰουδαῖος ἐκ Φραγκφόρτης, ὀνόματι Ροτσχίλδ ἀνυψώθη διὰ τῆς φορᾶς τῶν περιστάσεων εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ ὁρατοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἰουδαϊκῆς πλουτοκρατίας. Πάντες οἱ Ἰουδαῖοι πεσόντες προσεκίνησαν τὸν δυνάστην τοῦτον, καὶ ἔκτοτε ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἀνεγνωρίσθη ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς οἰκουμένης. Ὁ Ροτσχίλδ ὡς βασιλεὺς τῶν οἰκονομικῶν ἡγεῖται σήμερον τῶν κυλινδουμένων ὄγκων τῶν Ἰουδαϊκῶν κεφαλαίων,

ὅπως οἱ αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἡγοῦνται τῶν κινουμένων ὄγκων τῶν ἰδίων στρατῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ βασιλέως τῶν Ἰουδαίων δὲν ἀναλογεῖ πρὸς τινὰς ἑκατοστάδας ἑκατομμυρίων, ὥς αὐτὸς οὗτος κατέχει, ἀλλὰ μετρεῖται κατὰ τὸν τεράστιον τοῦ χρυσοῦ ὄγκον, ὅστις κυκλοφορεῖ κατὰ τὰς ἐμπορευομένας διαταγὰς ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ. Οὕτω πᾶς Ἰουδαῖος ἑκατομμυριοῦχος, ὅστις ἐπιχειρῖζεται τὰς ἐργασίας αὐτοῦ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Βιέννῃ ἢ Βερολίνῳ, ἐστὶ τρόπον τινὰ τοπάρχης τοῦ Ροτσχίλδ, ὡς συμμορφούμενος εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ βαρομέτρου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἰουδαίων δὲν ἔχει ὅρια καὶ ἀμυδροῖ τὴν δύναμιν τῶν λοιπῶν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων. Ἡ Πρωσσία καὶ ἡ Γαλλία, δύο μεγάλαι αὐτοκρατορίαι, ἐπολέμησαν ἀλλήλαις πεισματωδῶς· οἱ στρατοὶ αὐτῶν ἠρτίθμουν ἀνὰ ἑκατοστίδας χιλιάδας μαχητῶν, καὶ ὅμως ἐδέησε νὰ ἐπεμβῇ τρίτος τις δυνάστης ἰσχυρότερος αὐτῶν ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ κόλπῳ τῆς Εὐρώπης. Ὁ δυνάστης οὗτός ἐστιν ὁ Ροτσχίλδ, ὁ δικαίωματι ἀργυρίου βασιλεὺς, οὗτινος ἡ ὑπογραφή ἐγένετο ἀναπόφευκτος ὅπως κλεισθῇ ὀριστικῶς ἡ συνθήκη τῶν Παρισίων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ.

Εἰς τὴν ὑπερβάλλουσαν ἰσχὺν, ἣν ἐκτήσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς ἔπρεπε κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐκτρυνώσαντες ἐκ τῶν ἑαυτῶν

Ghetto επέπεσον κατὰ τῆς περικυκλώσεως αὐτοὺς κοινωνίας. Αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις, ἃς τέως διετήρησαν μετὰ τῶν Ἰθαγενῶν ἔλαβον χαρακτῆρα κοινωνικῶν σχέσεων, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀνοίξωσιν ἑαυτοῖς διόδον εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν ἐκείνων τῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἄλλοτε ἀπηγόρευσαν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον. Τοιούτῳ οἱ Ἰουδαῖοι κατώρθωσαν νὰ μεταποιηθῶσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκ γνωρίμων εἰς φίλους, καὶ ἐκ φίλων εἰς συμπολίτας, καίτοι διαμένοντες ἐνδομύχως Ἰουδαῖοι.

Εἰσδύσαντες ἅπαξ εἰς τὸ μέσον τῶν διαφέρων ἔθνων οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέβλεψαν εὐθὺς εἰς τὸ μονοπώλιον τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν τῶν μάλιστα ὑψηλῶν· διότι ἤλπιζον δι' αὐτῶν νὰ ἀναβῶσιν εἰς ἀξιώματα καὶ νὰ ἀπολαύσωσι πολιτικῆς ἰσχύος. Τούτου ἕνεκα οἱ Ἰουδαῖοι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ἱατρικὴν, τὴν φιλογόγαν, τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, τὴν νομικὴν τὴν δημοσιογραφίαν, κτλ. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦτον κλάδον ἀφιερώθησαν κατὰ προτίμησιν, καὶ τοῦτο διότι ὁ Ἰουδαῖος ἐκτιμᾷ μᾶλλον παντὸς ἄλλου τὰς ὠφελείας, ἢς δυνατόν νὰ πορισθῇ τις ἐξ ὀργάνου, οὔτινος ἢ ἰδιότητος συνίσταται εἰς τὸ ποιεῖν πάντας πιστεύειν ὅτι ἂν βούληται τις.

Οὕτω λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ παντὸς ἔθνους ἐσχηματίσθη ἐταιρία σύμπυπνος καὶ πανίσχυρος, συγκειμένη ἐξ ἀνδρῶν νοημόνων, δραστηρίων, ἀλλ' ἄνευ συστολῆς οὔτινες προσεποιήσαντο ἑαυτοῖς ὥς τι δικαίωμα τὸ παρενεῖρεσθαι εἰς τὰς ὑποθέσεις ὅλου τοῦ κόσμου,

καρποῦσθαι τὴν εὐπιστίαν τοῦ κοινοῦ, ἔτι δὲ καὶ διδάσκειν τὴν νεολαίαν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. Συναιτερισμὸς παραπλήσιος ἀποτελεῖ προδήλως αὐτὸς καθ' αὐτὸν τεραστίαν δύναμιν, ἰσχυροτέρα τῆς τε ἐκκλησίας καὶ τοῦ φεουδαλισμοῦ, δύναμιν, ἐν ἣς χερσὶν οὐδὲν ἄλλο ἐσμὲν ἢ δοῦλοι.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ.

Ἡ καταπληκτικὴ ἐπιρροή, ἣν ἀπέκτησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἥνοιξεν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν πολιτικὴν κατάκτησιν. Καὶ ἄληθῶς, ἀφοῦ ἅπαξ ἀνετράπη ἡ ἀρχαία κοινωνία, δὲν ἐχρειάζετο μεγάλη προσπάθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅπως δράζωνται τῶν πολιτικῶν δικαίων. Οἱ νεώτεροι καινοτόμοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀρνηθῶσι τὰ δικαιώματα ταῦτα εἰς συμμάχους, βοηθήσαντας αὐτοὺς νὰ διευθετήσωσι τὰ ἑαυτῶν. Τὸ πρόγραμμα αὐτῶν ἐκήρυττε τὴν ἰσότητά. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ σπογγίσωσι τοὺς Ἰουδαίους, καὶ νὰ θεωρῶσιν αὐτοὺς τοῦ λοιποῦ ὡς συμπολίτας ἀκιβδήλους.

Οἱ νομοθέται οὗτοι τοῦ συρμοῦ ἐκήρυξαν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἦσαν ἄνθρωποι ὡς καὶ οἱ λοιποί. Ἀποτυφλωθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων θεωριῶν ἀφάνησαν ἀνίκανοι νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν τοῦ ἀτόμου, ὅστις, καίτοι προσποιούμενος ὅτι ἔνε συμπολίτης, δὲν παύεται μετέχων ἐταιρίας κοσμοπολιτικῆς καὶ ἀντιποιομένης τῆς κυριαρχίας τοῦ κόσμου. Πῶς ἠδύναντο νὰ προῖδωσιν ὅτι οἱ ἄνθρωποι, εἰς οὓς παρεχώρουν πολιτικὰ δικαιώματα ἔμελλον ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀρπά-

ξωσι τὸν ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν τέκνων αὐτῶν;

Ἡ ἰσότης διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἵνε τι κάλλιστον ἄλλ' ἢ ἰσότης διὰ φυλὴν ξένην καὶ ζῶσαν ἐν πολλοῖς συγχρόνως κράτεσιν ἐστὶ κίνδυνος γενικός.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς χειραφετήσεως τῶν Ἰουδαίων δὲν ἐβράδυναν νὰ φανῶσι. Παραιτούμενος τοῦ νὰ ἀκούλουθῇσω εἰς τὴν προοδευτικὴν αὐτῶν πορείαν ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ, ἀρκεσθῆσομαι εἰς τὸ δεῖξαι ποῦ εὐρίσκονται σήμερον οἱ Ἰουδαῖοι. Τὴν ὥραν ταύτην ἡ διπλωματία ἐστὶ πλήρης Ἰουδαίων, τὰ νομοθετικὰ συνέδρια τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐγκλείουσιν ἐν ἑαυτοῖς πανίσχυρα μέλη, ἀνήκοντα εἰς τὴν φυλὴν ταύτην. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως Δισραέλης, ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ ναυαργείου Τόσεν, καὶ ἐν Πρωσσίᾳ ὁ θορυβοποιὸς Λάσκερ, ὡς καὶ ὁ εὐκαμπτος Ἀρνίμ, εἰσὶ πάντες Ἰουδαῖοι.

Ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἐν ταῖς πολιτείας ταύταις οἱ Ἰουδαῖοι ἀριθμητικῶς ἐλαττοῦνται τῶν ἰθαγενῶν πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς πλειονοψηφίας σπουδαίως παραβλάπτεται ὑπὸ τῆς ὑπερβαλούσης δυνάμεως δεινῆς μειονοψηφίας.

Ἡ τακτικὴ, ἣν μεταχειρίζονται οἱ Ἰουδαῖοι ὅπως ἀπολαύσωσι τῆς πολιτικῆς ὑπεροχῆς συνίσταται εἰς τὸ ὅτι πρῶτον πειρῶνται νὰ συγκεντρώσωσιν ἐπὶ δεδομένου σημείου τὴν τοπικὴν ἐπιρροήν, δεύτερον ὠφελοῦνται ἐπιτηδείως ἐκ τῶν διχοστασιῶν ἡμῶν. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ὑποστηρίζουσι διὰ τῶν κεφαλαίων καὶ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν ὅτ' ἐν ταύτῃ ὅτ' ἐν ἐκείνῃ

τὴν μερίδα, ἐνῶ συγχρόνως φροντίζουν νὰ διατμηθῶσι μεταξὺ ὅλων τῶν μερίδων. Διὰ τοιούτων δὲ τεχνασμάτων οἱ Ἰουδαῖοι εἰσι πάντοτε ἔτοιμοι νὰ ἀπολαύσωσι τῶν καρπῶν, ἃς δύναται τις νὰ δρέψῃ ἐκ τοῦ θριάμβου ἐκάστης μερίδος.

Οὕτως λοιπὸν ὁ Ἰουδαϊσμός ἔχει ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἄνδρας, ἀντιπροσωπεύοντας πάσας τὰς ὁπωσοῦν σπουδαίας πολιτικὰς μερίδας, καὶ μεταχειρίζεται αὐτοὺς ἀπαράλλaktως ὅπως οἱ χαρτοπαῖκται τὰ πιάνορτα χαρτιά ἵνα κερδίσωσιν. Ἐν Γαλλίᾳ, λόγου χάριν ὑπάρχουσιν Ἰουδαῖοι ἀντοκρατορικοί, δημοκρατικοί, ὡς καὶ ὁπαδοὶ τῆς κοινοκτημοσύνης. Ὄθεν ὅταν προοδεύῃ ἡ αὐτοκρατορία παρουσιάζονται εἰς τὸ μέσον καὶ ὑποστηρίζουσι τὸν Ἰουδαϊσμόν ὁ Φούλντ, ὁ Περεΐρ καὶ συντροφία, ὅταν δὲ τοῦναντίον ὑπερισχύῃ ἡ δημοκρατία ἢ ἡ κοινοκτημοσύνη, τότε ὁ Κρεμιώ καὶ Κάρλ Μάρξ μεταμορφοῦνται εἰς Ἰουδαϊκὰ κόζια.

Διὰ τῆς διαβολικῆς, ἀλλ' ἐπιτηδειοτάτης μεθόδου ταύτης οἱ Ἰουδαῖοι ὑποστηρίζουσι τὴν γοητείαν αὐτῶν, καὶ προβαίνουνσι πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃς ἐστίν ἡ κοσμοπολιτικὴ κατάρκτησις, διότι ἀνεκάλυψαν τὸ μυστήριον τοῦ κερδίζειν μεθ' ὅλων τῶν φατριῶν καὶ μὴ ζημιοῦσθαι μετὰ μηδεμιᾶς.

Τὸ παιγνίδιον τοῦτο, ὅπερ οἱ Ἰουδαῖοι παίζουνσι μετὰ τοσαύτης δεξιότητος παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσι, ἐστίν ἐν μικρῷ σχήματι τὸ πρόπλασμα τοῦ μεγάλου παιγνιδίου, ὅπερ ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς τραπέζης παίζουνσι μετὰ τῶν λαῶν. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ταύτης

κινουῦσιν οἱ Ἰουδαῖοι τὰ ποικίλα ἔθνη καὶ τὰς πολιτείας καθ' ὃν τρόπον πράττουσι τὸ τοιοῦτον μετὰ τῶν διαφόρων μερίδων τῶν ἀποτελουσῶν τὸ κράτος, δηλαδὴ μεταχειρίζονται ὡς κόζιον τὴν δύναμιν, ἣτις προεξάρχει πρὸς ὥρας τοῦ πολιτικοῦ στοιχείου. Ἐνταῦθά ἐστὶν ἀνάγκη νὰ παρουσιάσωμεν ἓν παράδειγμα, ὅπως καταστήσωμεν ἐνεργέστερον τὸν μηχανισμόν τῆς Ἰουδαϊκῆς πολιτικῆς.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ πανίσχυρα μέλη ἐκ τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἐπίσης δὲ καὶ ἄλλους ἀλλαχοῦ ὡς ἐν Γαλλίᾳ, Αὐστρίᾳ κτλ. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς τῶν δυνατῶν τούτων πρέπει ἐκ περιτροπῆς νὰ προΐσταται τῆς Ἑυρωπαϊκῆς συναυλίας, μετασχηματιζόμενος, οὕτως εἰπεῖν, εἰς διπλωματικὸν κόζιον, οἱ Ἰουδαῖοι φροντίζουσι νὰ προσκολληθῶσιν εἰς τὴν δύναμιν ταύτην ὅπως κρατήσωσι παντὸς σημείου, οὔτινος ἀγωνίζονται νὰ καταστῶσι κύριοι, καὶ ποιήσωσιν οὕτω τὴν πλάστιγγα νὰ κλίνη ὑπὲρ αὐτῶν.

Οὕτω λοιπὸν, ὅτε ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἦσαν παντοδύναμοι, ὁ Ἰουδαϊσμός ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν καὶ μετεχειρίζετο ὡς κόζια Ἰουδαίους τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Πάντες οἱ πράκτορες καὶ μυστικοὶ ἀπεσταλμένοι, οἱ διευθύνοντες κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὴν ἐπιθετικὴν κίνησιν τῶν Ἰουδαίων ἐν Τουρκίᾳ, Ῥωσίᾳ καὶ Ῥωμανίᾳ, ἦσαν Ἰουδαῖοι ἐξ Ἀγγλίας ἢ Γαλλίας.

Ἀλλ' ἅμα ἐξέλιπον αἱ δύο αὗται δυνάμεις ἥλλαξε διὰ μᾶς τὸ κόζιον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ παιγνιδίου, καὶ

οἱ Ἰουδαῖοι πράκτορες μετετρέπησαν εἰς γνησίους Ἀμερικανούς καὶ Πρώσσους. Ἡ ὑπεροχή, ἣν ἐκέρδισεν ἡ Ἀμερική καὶ ἡ Πρωσσία, ἐξηγεῖ ἀρκούντως τὴν ἀγχίστροφον μεταβολὴν τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1867 ἐγκατέλειψαν τὴν τρίχρουν σημαίαν καὶ τὸν στανδὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ὅπως ἀνερπύσωσιν ἐπὶ τοῦ θριαμβευτικοῦ ἄρματος τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοῦ τοῦ Μέλανος ἀετοῦ.

Συνωδὰ τῇ πολιτικῇ ταύτῃ, ἐν τῇ ἐπελθούσῃ ἐσχάτως οἰκονομικῇ ῥήξει μεταξὺ Ἰουδαίων καὶ Μολδοβλάχων, στρατηγὸς αὐτοκράτωρ τῶν Ἰουδαίων ἀνηγορεύθη Ἰουδαῖος Πρῶσσος τις ὀνόματι Στράουսβεργ. Ὁ Μ. Πείξόττος, Ἰουδαῖος Ἀμερικανός, διωρίσθη πρόξενος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ρωμανίᾳ καὶ τέλος Δόκτωρ τις φὸν Λεβϋ, ἕτερος καὶ οὗτος Ἰουδαῖος Πρῶσσος, ἐστάλη εἰς τὰς Παραδουναβίους ἡγεμονίας καὶ εἰς τὴν Σερβίαν, ἵνα ραδιορρηγῇ καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιρροήν.

Ἐνταῦθα παρατηρητέον ὅτι πρὸ τῆς ἐν Σαδόβα μάχης οἱ Ἰουδαῖοι, ἦσαν ὄρνεα πολὺ σπάνια, ἀπὸ δὲ τῆς ἐν Σεδὰν μάχης, οὐκ ἔστιν Ἰουδαῖος μὴ ἔχων ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ φωτογραφικὴν εἰκόνα τοῦ Βίσμαρκ.

Ὁ Ἰουδαῖος ἐστὶ δουλόφρων, κλίνει τὸν αἰχένα πρὸ τοῦ ἰσχυροτέρου, καὶ ἀσυστόλως ἐπιβουλεύει τὸν ἀδύνατον.

Διὰ τῆς εὐκάμπτου καὶ ἀσυστόλου ταύτης πολιτικῆς τὰ Ἰουδαϊκὰ πλήθη προχωροῦσι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, εἰς Εὐρώπην, Ἀσίαν καὶ Ἀμερικὴν. Ἡ δὲ θέσις,

ἢ τὰ πλήθη ταῦτα κατέλαβον παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσι, ἐστὶ κεντρικὴ, καὶ παρέχει αὐτοῖς τὸ πλεονέκτημα τοῦ κρατεῖν πάντων τῶν λαῶν συγχρόνως· διότι ἐντεῦθεν ἵνε ἐύκολον αὐτοῖς νὰ ἀναχαιτίζωσι καὶ συντρίβωσιν αὐτοὺς ἀλληλοδιαδόχως διὰ τοῦ βάρους τῶν ἐαυτῶν κεφαλαίων καὶ τῆς πολιτικῆς ἐπιρροῆς.

Ὁ Ἰουδαϊσμός αἶρει τὴν κεφαλὴν καὶ ἄρχει ἐν Γαλλίᾳ τε καὶ Ἰταλίᾳ, διότι ἡ μὲν μία τῶν χωρῶν τούτων ἐγένετο ὑποτελὴς αὐτοῦ ἵνα ἀποτίσῃ τὰ λύτρα τοῦ πολέμου, ἡ δὲ ἄλλη ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς.

Ἐν Αὐστρίᾳ ὁ Ἰουδαϊσμός ὑπερισχύει ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ὑποσκάπτει τὴν ἀριστοκρατίαν καὶ τοὺς ἰδιοκτητάς. Ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἰσχύος προσπαθεῖ νὰ ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τὴν ὑπερβάλλονσαν στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Παγγερμανισμοῦ.

Ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἐν ταῖς ὀρθοδόξοις χώραις τῆς Ἀνατολῆς ἡ Ἰουδαϊκὴ δύναμις μάχεται κατὰ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ πνεύματος, ὅπερ φράττει αὐτῇ τὴν ὁδόν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Ἰουδαϊσμός ἐστὶ πανίσχυρος ἕνεκα τῆς συμμαχίας, ἣν ἔκλεισε μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἡ λοινότης τῶν συμφερόντων ἐπήνεγκεν ἐγκάρδιον συνεννόησιν μετὰ τῶν δύο τούτων ἐμπορικῶν δυνάμεων. Ἐκ δὲ τῆς συνεννόσεως ταύτης προέρχεται ὥστε, ἐνῷ ἡ Ἀγγλίᾳ συμβάλλεται εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν τὴν πολιτικὴν καὶ ὕλικὴν αὐτῆς ἐπιρροήν, οὗτος προσφέρει

εἰς διάθεσιν αὐτῆς τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐμπορικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν. Κατὰ τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον, ἡ μὲν Ἀγγλία εὐρίσκει ἑαυτῇ συμφέρον νὰ διατιθῇ τὰ ἄπειρα κεφάλαια τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες συγχρόνως καταναλίσκουσι τὰ ἐμπορεύματα αὐτῆς καὶ χρησιμεύουσιν αὐτῇ ὥς κατάσκοποι καὶ ὠτακουσταί ¹⁾, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ὠφελοῦνται ἐκ τοῦ συνδέσμου αὐτῶν μετὰ δυνάμεως, ἣτις προμηθεύει αὐτοῖς προϊόντα διὰ πώλησιν, καὶ παρέχει ἀποτελεσματικὴν προστασίαν.

Καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ Νέῳ Κόσμῳ, οἱ Ἰουδαῖοί εἰσι τοσοῦτον σχεδὸν ἰσχυροί ὅσον καὶ ἐν τῷ Παλαιῷ. Καὶ ἐκεῖ κρατοῦσι τὸ ἐμπόριον ἀπὸ χειρῶν καὶ ποδῶν, διότι ἐδράξαντο τῶν τε μεγάλων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων, ἐν δὲ τῇ πολιτικῇ ἀναπτύσσουσι τὴν αὐτὴν δραστηριότητα ἣν καὶ ἐν Εὐρώπῃ, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἀρκεῖ νὰ εἴπω ὅτι Ἰουδαῖός τις ὀνόματι Αὐγουστος Βελμόντ (μυστικὸς πράκτωρ τοῦ Ροτσχίλδ) ἐτόλμησε νὰ ἀναντιωθῇ εἰς τὴν ἐκλοπὴν τοῦ προέδρου Γράντ ὅπως ἀντικαστήσῃ αὐτὸν αὐτοῦ τὸν στρατηγὸν Μάκ-Κλέλλαν, ἐννοούμενον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Ἡ γιγαντιαία ἀνάπτυξις, εἰς ἣν ἐφθασεν ὁ Ἰουδαϊσμός ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος κατέστησεν ἐπαισθητὴν εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ἀνάγκην συ-

¹⁾ Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν φιλόστοργον διάχυσιν τοῦ κλήρου τῶν Διαμαρτυρουμένων καὶ τῆς Ἀγγλικῆς δημοσιογραφίας «ὕπερ τῶν καταδιωκομένων ταλαιπώρων Ἰουδαίων».

στάσεως κεντρικῆς τινος ἐταιρίας, ἐπιτρέπουσαν αὐτοῖς νὰ διευθύνωσι μετὰ μείζονος ἐνότητος καὶ δυνάμεως τὴν Ἰουδαϊκὴν κίνησιν.

Καὶ πραγματικῶς πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν συνέστη ἐν Παρισίοις Παγκόσμιος Ἰσραηλιτικὴ ἐταιρία, ἣς μετέχουσιν οἱ ἐξοχώτεροι τῶν ἀπανταχοῦ Ἰουδαίων. Ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὸ ἐπίσημον αὐτῆς πρόγραμμα, ἡ ἐταιρία αὕτη ἐστὶ καθίδρυμα οὐσιωδῶς φιλανθρωπικόν· διότι ἀποστολὴ αὐτῆς ἐστὶν ἡ διάδοσις τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ παρὰ τοῖς Ἰουδαϊκοῖς λαοῖς. Καὶ ὁμως ἡ ἐταιρία αὕτη ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀγαθοεργίας ἀσχολεῖται κυρίως εἰς τὴν πολιτικὴν.

Διὸ ἡ Παγκόσμιος Ἰσραηλιτικὴ ἐταιρία διατίθῃσι πολυαρίθμον ἐπιτελεῖον, συγκείμενον ἐξ ἐφημεριδογράφων, μυστικῶν πρακτόρων, ὠτακουστῶν, ταχυδρόμων, κ. λ., ὄντων ἀπάντων ἀνθρώπων ἐξόχου ἱκανότητος, λαλούντων ἀπάσας τὰς γλώσσας καὶ γινωσκόντων ἀπάσας τὰς χώρας τῆς ὑψηλίου. Οὐδεμία κυβέρνησις δύναται πληροφορεῖσθαι ἀσφαλέστερον καὶ ὑπηρετεῖσθαι πιστότερον τῆς Παγκοσμίου ταύτης ἐταιρίας. Καὶ ἀλλθῶς, ποία κυβέρνησις δύναται νὰ ἔχῃ τὴν συνδρομὴν πρακτόρων τοσούτῳ πολυαρίθμων, οἵτινες, ἐνῶ διαλελοῦνσιν ὑπηρετοῦντες αὐτὴν, προσωποποιοῦσι πάσας τὰς ἐθνότητας τοῦ κόσμου, ὡς ἀνθρώπινοι χαμαιλέοντες μυρίων χρωμάτων καὶ ἀρχῶν;

Ἡ Παγκόσμιος αὕτη ἐταιρία κέκτηται γραφεῖα, πεφορτισμένα τὴν κοσμοπολιτικὴν ἀλληλογραφίαν, ἐκτεινομένην ἀπὸ Καμπούτας μέχρις Ἀγίου Φραγκίσκου,

οὐμὴν ἀλλ' ἔχει καὶ γραφεῖα μεταδίδοντα τὴν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν εἰς τὰ Ἰουδαϊκὰ, καὶ λοιπὰ βοηθητικὰ ὄργανα τοῦ τύπου, καὶ διευθύνοντα τὸν δημοσιογραφικὸν πόλεμον καθ' ὅλων τῶν σημείων, ἐν οἷς ἡ Ἰουδαϊκὴ ἐπίθεσις ἀπαντᾷ ἀντίστασιν.

Ἐν τῷ κόλπῳ ἐπίσης τῆς Παγκοσμίου ταύτης Ἑταιρίας συζητοῦνται, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὰ ἀναφύομενα ζητήματα ἐν παντὶ πεδίῳ μάχης μετὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν παλαιόντων λαῶν. Ἐκ τῆς Ἑταιρίας ταύτης ἐξέρχονται καὶ οἱ διπλωμάται, καὶ οἱ πράκτορες οἱ πεφορτισμένοι νὰ διαπραγματεύωνται καὶ νὰ κλείωσι συνθήκας μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Οὕτω ὁ Σίρ Μαῦσῆς Μοντεφιόρης καὶ ὁ Κρεμιώ, μέλη τῆς Ἑταιρίας ταύτης, διεπραγματεύθησαν πολλάκις μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Νικολάου, μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, μετὰ τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου, μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Μαρόκου, μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ῥωμανίας κλ. Τῷ 1867 ἡ Παγκόσμιος Ἰσραηλιτικὴ Ἑταιρία ἀνέλαβε κατὰ τῶν Παραδουναβίων ὑγεμονιῶν πόλεμον διὰ τοῦ καλάμου καὶ τῶν χρημάτων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀκριβῶς τῶν ἐχθροπραξιῶν παρεχώρησε τρίμηνον ἀναχωρῆν τῷ ἄρχοντι τῆς Ῥωμανίας!

Ἐσχάτως ἔτι ἡ Ἑταιρία αὕτη προὐκάλεσε σταυροφορίαν ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ καθυποτάξαι τὴν Ῥωμανίαν εἰς τὴν ἐαντῆς θέλησιν.

Ἀλλὰ πάντα τὰ γεγονότα, περὶ ὧν ἄρτι ὠμίλησα, ὑπερεξηκοντίσθησαν οὐ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς

ἐκείνης ῥωμαλαιότητος, δι' ἧς ὁ Ἰουδαϊσμός καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ ἐθάμβωσαν τὸν κόσμον. Ὑψώσας τὸ Γαλλικὸν δάνειον μέχρι τοῦ μυθώδους ποσοῦ τῶν 42 δισεκατομμυρίων ὁ Ἰουδαῖος μονάρχης καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ σύμμαχοι οὐδὲν ἄλλο ἐποίησαν ἢ νὰ προκαλέσωσι τὴν νικητρίαν Γερμανίαν. Καὶ ἡ πρόκλησις αὕτη συγκεφαλαιοῦται ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσιν.

«Πρόσεχε Βίσμαρκ, μὴ κινηθῇς πλέον, διότι ἐσμέν ἔτοιμοι νὰ δαπανήσωμεν 42 δισεκατομμύρια ὅπως σοὶ ἀντιστῶμεν».

Ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος μεταξὺ τῆς πλουτοκρατικῆς δυνάμεως τῶν Ἰουδαίων καὶ τῆς φυσικῆς δυνάμεως τῆς Γερμανίας ἐγκείται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῶν πραγμάτων. Ἀληθῶς ἡ διαμάχη αὕτη οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀποτελεσματῆς συγκρούσεως δύο ἀρχῶν ἀντικειμένων ἀλλήλαις, τῆς ἀρχῆς τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς φυσικῆς δυνάμεως.

ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ ΙΟΥΔΑΙΚΟΣ.

Αἱ λεπτομέρειαι, ἃς ἔδωκα ἐν τοῖς προηγουμένοις, περὶ τῶν μεγίστων προόδων, τῶν κατορθωθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, δύνανται μὲν νὰ τρομάξωσι τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' οὐδεὶς ἀπορήσει. Πάντες γινώσκομεν ὅτι τῷ ὄντι οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέκτησαν μεγάλην ἰσχὺν ἐν τῷ χώρῳ τῶν ὑλικῶν συμφερόντων, ἀλλ' ὅτι ἤρξαντο νὰ κατὰγίνωνται καὶ εἰς θρησκευτικὸν προσηλυτισμόν, καὶ μάλιστα μετ' ἐπιτυχίας, τοῦτο ἐκπλήξει τὸν κόσμον ἅπαντα τοσοῦτον, ὥστε μόλις πιστεύουσιν αὐτό.

Ἡ τοῦ 1872 στατιστικὴ τῆς Αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας ἀποκαλύπτει ἡμῖν τὸ τερατῶδες τοῦτο φαινόμενον, καὶ δεικνύει ἡμῖν τὸν Ἰουδαϊσμόν ὑπὸ νέαν μορφήν τὴν τῆς κακτητικῆς δυνάμεως διὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ.

ΠΡΟΣΗΛΥΤΕΥΣΕΙΣ.¹⁾

ἄτομα

Ἐκ τοῦ Καθολικισμοῦ εἰς τὸν Προτεσταντισμὸν 80.

Ἐκ τοῦ Προτεσταντισμοῦ εἰς τὸν Καθολικισμόν 20.

Ἐκ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν 200.

Ἡ εὐγλωττία τῶν ἀριθμῶν ἀντικαθίστησιν ἐνταῦθα πᾶν ὃ, τι ἡδύνατό τις εἰπεῖν, ὅπως καταδείξῃ τοὺς καταβαλλομένους σήμερον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀγῶνας, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ καθυποτάξαι τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ἐαυτῶν φιλοδοξίαν καὶ ἀρπακτικότητα.

Πῶς εἶνε δυνατόν, εἴπει τις, οἱ Ἰουδαῖοι νὰ ποιῶσι προσηλύτους, ἀφοῦ καὶ μόνη ἡ ἰδέα τοῦ νὰ γένηται τις Ἰουδαῖος πρέπει νὰ ἐμπνέῃ ἀποστροφὴν εἰς τοὺς στομάχους τοὺς μάλιστα σκεπτικούς καὶ ῥωμαλαίους.

Τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ· διότι ἔνεκα τῶν ἐλευθεροφρόνων αἱ τῶν θρησκειῶν ἀλλαγαὶ κατήντησαν ζήτημα χρηματικόν, καὶ πολλοὶ εἰσιν ἔτοιμοι ἀντὶ μηνιαίου τινὸς μισθοῦ νὰ γένωνται ὃ, τι ἂν ἀγαπᾷ τις.

Εἰς τοὺς Ἰουδαίους λοιπὸν ἱεραποστόλους οὐδὲν ἄλλο μένει νὰ πράττωσι ἢ νὰ ἐπωφελῶνται ἐκ τῆς

¹⁾ Τα στατιστικὰ ταῦτα ἐξαγόμενα μοι ἐκοινοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Φριδερίκου Rougemont τοῦ ἐκ Neuchâtel, ἱστορικοῦ καὶ θεολόγου, γνωστοτάτου μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων.

ἀπορίας τοῦ ὄχλου, καὶ παρουσιαζόμενοι μετὰ καλῆς προσφορᾶς εἰσι βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Ἐν ταῖς γεωργικαῖς καὶ βιομηχανικαῖς περιφερεῖαις τῆς Αὐστρίας, ἐνθα ὑπάρχει χαλάρωσις ἡθῶν καὶ ἀρχῶν, αἱ πτωχαὶ τοῦ λαοῦ τάξεις εἰσὶ προσिताὶ εἰς τὸν προσηλυτισμὸν. Ὁ Ἰουδαῖος ἱεραπόστολος, ὅστις ἔχει ἀκριβεῖς πάντοτε πληροφορίας, πλησιάζει αὐτοῖς τοιῶδε τῷ τρόπῳ :

« Ὁ πόσον ἐστὲ πτωχοὶ, τέκνα μου! ... »

« Ἡ κατάστασις ὑμῶν φέρει με εἰς οἶκτον. »

« Μήπως δὲν ἔχετε ἐργασίαν ὅπως ἐπαρκῆτε εἰς τὰς δαπάνας ὑμῶν; »

« Naί, ἔχομεν ἐργασίαν, ἀποκρίνονται οἱ χωρικοί, ἀλλὰ τὰ πάντα εἶνε τόσον ἀκριβά, ὥστε δὲν γνωρίζομεν πῶς νὰ ἐξέλθωμεν τῆς στενοχωρίας. »

« Ἐχετε δίκαιον, καλοὶ μου ἄνθρωποι, ἀπαντᾷ ὁ Ἰουδαῖος : ἀλλ' ἐνόσω ζῆτε κατὰ τὴν συνήθειαν ὑμῶν ἴσεσθε πάντοτε δυστυχεῖς. »

Μετὰ μικρὰν δὲ διακοπὴν ὁ ἱεραπόστολος ἐξακολουθεῖ :

« Ἰδέτε τοὺς ἡμετέρους Ἰουδαίους πόσον καλῶς διαχειρίζονται τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν! .. πανταχοῦ εἰσὶ πλοῦσοι καὶ ἰσχυροί. »

« Παρ' ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι ἀγαπῶσιν ἀλλήλους καὶ συμβοηθοῦνται ὡς ὁμόθρησκοι, ἐνῶ ὑμεῖς οἱ Χριστιανοὶ κατασπαράσσετε οἱ μὲν τοὺς δέ. »

« Γίνεσθε Ἰουδαῖοι, καὶ οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων στέρηθῆσεσθε. »

«Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀγαπητοί μου φίλοι, ὑπάρχουσι δύο τάξεις ἀνθρώπων, οἱ ἀπατῶντες καὶ οἱ ἀπατώμενοι. Ἔστε βέβαιοι ὅτι κάλλιον νὰ ἀνήκη τις εἰς τὴν πρώτην ἢ εἰς τὴν δευτέραν τάξιν· οἱ μὲν εἰσιν οἱ ἐκλεκτοί, οἱ δὲ οἱ ἐθνικοί».

«Ἀπατῶνται μόνοι οἱ εὐήθεις, οἱ δὲ νοήμονες πειρῶνται ὠφελεῖσθαι ἐξ αὐτῶν».

«Γένεσθε Ἰουδαῖοι, λέγω ὑμῖν, καὶ ἔσσεσθε οἱ εὐτυχεῖστατοι πάντων ἀνθρώπων».

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας οἱ ταλαίπωροι χωρικοὶ προσβλέπουσιν ἀλλήλους μετ' ἀπορίας, ψηλαφοῦσι, καὶ τέλος τείνουσι τὴν χεῖρα πρὸς τὸν ἱεραπόστολον, τὸν ἀνοίξαντα αὐτοῖς τὰς ἀγκάλας.

«Ἐχετε δίκαιον, πατέρ, προτιμῶμεν εἶναι μεθ' ὑμῶν, οὕτω τοῦλάχιστον φείσεσθε τῆς δορᾶς ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην ὁ ἱεραπόστολος συγκαταλέγει τοὺς νεοφύτους εἰς τὴν ἑαυτοῦ φάλαγγα τῶν τοκογλύφων καὶ αἰσχροκερδῶν, καὶ ποιεῖ αὐτοὺς νὰ πηδήσωσι τὸ θανατηφόρον ἄλμα, ὅπερ κατατάσσει αὐτοὺς διὰ παντὸς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Ἡ δύναμις τῶν Ἰουδαίων ἔφθασεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οὐδαμῶς χρώμεθα ὑπερβολῇ λέγοντες ὅτι σήμερον οἱ Ἰουδαῖοι καταπατοῦσιν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τὰς ἐστεμμένας κεφαλὰς καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν λαῶν. Ἡ κατάκτησις τοῦ κόσμου ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶ τοῦ λοιποῦ γεγονὸς τετελεσμένον.

Τὰ ἔθνη, ἅπερ ἄλλοτε ὑπεῖκον εἰς τὴν ἑαυτῶν πίστιν καὶ εἰς τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς, εἰσὶ νῦν καταδεδικασμένα νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ δόλου καὶ τῆς τοκογλυφίας. Ἡ ὑπεροχὴ ἢ κτωμένη διὰ τοιούτων ἀρχῶν ἐστὶ συμφορὰ διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος· διότι ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ τις τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ νεωτέρα κοινωνία εὐρίσκεται εἰς τὰς παραμονὰς κατακλυσμοῦ, μέλλοντος νὰ ἀνατρέψῃ αὐτὴν ἐκ θεμελίων.

Ὁ κατακλυσμὸς οὗτος ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιδράσεως, ἣτις ἄρχεται ἴδη γινομένη ἐπαισθητὴ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κοινωνικοῦ στοιχείου, ἐνθα ὁργανίζεται ἢ κατὰ τοῦ κεφαλαίου ἀντίστασις, διότι Ἰουδαῖος καὶ κεφάλαιόν εἰσι λέξεις συνώνυμοι. Φρικώδης πάλη ἐπακολουθήσει εἰς τοῦτο, διότι οἱ λαοί, οἱ ἡττηθέντες καὶ συληθέντες, προσπαθήσουσι παντὶ σθένει νὰ ἀπελευθερωθῶσι τῆς δουλείας, εἰς ἣν καθυπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τῆς μυριοκεφάλου ταύτης κοσμοπολιτικῆς ὕδρας.

Οἱ φιλόσοφοι τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος καυχῶνται ὅτι ἐλύτρωσαν τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς δεσποτείας τῶν ἱερέων, καὶ ὁμῶς ὑπέπεσον, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσιν αὐτὸ εἰς δουλείαν ἀπειράκις χεῖρονα, εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἰουδαίων.

Ὅπωςδὲποτε ἢ μεταβολὴ αὕτη πολὺ ἀπέχει τοῦ θεωρηθῆναι ὡς πρόοδος, διότι ἡ κληρικὴ δεσποτεία ἐστὶ παιδιά, παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

Ἡ Ρώμη ἐξήπλωσε τὸ δίκτυον αὐτῆς δι' ἱερέων

καλογήρων καὶ καλογραιῶν, ἀριθμουμένων ὡς ἔγγιστα εἰς διακοσίας ἢ τριακοσίας χιλιάδας. Διὰ τοιούτου ὄπλου κατώρθωσαν οἱ Πάπαι νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἑαυτῶν ἐξουσίαν.

Ὁ Ἰουδαϊσμός ἐξέτεινε τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ δίκτυον οὐμόνον ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου δυνάμει 10,000,000 Ἰουδαίων, τῶν μὲν πανουργοτέρων, δραστηριωτέρων καὶ ἀρπακτικωτέρων τῶν δέ. Ἀληθὲς νέφος ἀκριδῶν εἰσέδυσεν εἰς ἀπάσας τὰς τραπέζας, εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα καὶ εἰς ἀπάσας τὰς διοικήσεις τοῦ κόσμου. Ἐντεῦθεν τὰ παράσιτα ταῦτα ἔντομα καταβιβρώσκουσι αὐτὰ τὰ σπλάχνα τῆς ἀνθρωπότητος!

Οἱ ἀφορισμοὶ τῶν Παπῶν ἀπεκήρυττον τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐκκλησίας, ὁ δὲ ἀφορισμὸς τῶν Ἰουδαίων ἐκβάλλει αὐτοὺς τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τῆς κοινωνίας καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι ἐν τοῖς ὁδοῖς.

Ἴδού τὸ λαμπρὸν ἀποτέλεσμα τῆς χειραφετήσεως τῶν ἐθνῶν, καὶ τῆς προόδου τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος.

Θεωροῦμεν ἑαυτοὺς ἐλεφθέρους, καὶ κηρύττομεν ὅτι ἐσμὲν πεπολιτισμένοι, καὶ ὅμως οὐδεὶς τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν κατὰ τῶν κατακτητῶν τῆς ἀπάτης καὶ τῆς τοκογλυφίας.

Ὁ Δισραέλης ὕψωσεν ἐσχάτως φωνὴν κατὰ τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, ὅστις ἐπαπειλεῖ τὸν κόσμον δι' ἐντελοῦς ἀνατροπῆς. Ὁ Ἰσραηλίτης οὗτος πολιτικὸς ἀνὴρ συγχέει ὅπωςδὴποτε τὰ δύο εἶδη τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, ἅπερ ξιφουλκίσαντα ἀντιπαρετάχθησαν κατ'

ἀλλήλων, ἐννοῶ τὸν Ἰουδαϊκὸν κοσμοπολιτισμὸν καὶ τὸν τῆς κανωνικῆς ἀντιδράσεως. Ὁ Δισραέλης συγχέει, ἐπίτηδες ἴσως, τὸ αἰτιατὸν μετὰ τοῦ αἰτίου, διότι, νομίζω, δὲν πρέπει νὰ ᾗ τις μεγαλοφυῆς ὅπως ἐννοήσῃ ὅτι ὁ κοσμοπολιτισμὸς τῶν διεθνῶν ἑταιριῶν οὐδὲν ἄλλο ἐστίν ἢ ἡ λογικὴ συνέπεια τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ τοῦ ἐγκαινισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐὰν οἱ τῆς τοιαύτης κατηγορίας πολιτικοὶ ἄνδρες μαίνονται κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος, διατί ἀνέχονται τὴν αἰτίαν; Κατὰ ταύτης μᾶλλον τῆς αἰτίας, κατὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης τῆς κοσμοπολιτικῆς μάστιγος, εἶδει νὰ διευθύνωσι τὰς προσβολὰς αὐτῶν, ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὴν κοινωνικὴν ἰσορροπίαν, καὶ ἀπαλλάξωσι τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ μεγίστου τῶν δεινῶν, ἅπερ ποτὲ ἐταλαιπώρησαν αὐτήν, ὃ ἐστὶν ἀπὸ τῆς Ἰουδαϊκῆς δεσποτείας, ἣτις καθυπέταξεν ἡμᾶς διὰ τῶν ὅπλων τῆς τοκογλυφίας καὶ τοῦ δόλου.

5/2
11/1

Enoch

Geo Gordon

